

REVISTA
SAPTAMINALA

ANUL VIII

375

MIERCURI
1 AUGUST 1973
12 PAGINI
2 LEI

FOTBAL

11 ZILE

PÎNĂ LA

**INAUGURAREA
CAMPIONATULUI**

Reporterii noștri în vizită la

• DINAMO • JUUL • U.T.A. •
POLITEHNICA Iași • C.F.R. Cluj

TURNEE LA BUCUREȘTI ȘI PITEȘTI

IN AVANPREMIERA SEZONULUI OFICIAL

VASAS Budapesta	•	STEAGUL ROȘU
O.F.K. Belgrad	•	S T E A U A
F.C. ARGES	•	R A P I D
„U” Craiova	•	SP. STUDENTESC

IN CADRUL JUBILEULUI
CLUBULUI PITEȘTEAN

• IN „CUPA MUNICIPIU-
LUI BUCUREȘTI”

LA INTERVIUL SAPTAMINII :

scriitorul **TEODOR MAZILU**

PLOIEȘTI. — Compartimentul defensiv al echipei egiptene nu a lăsat nici o speranță inamitașilor Petrolului. Angelescu, flancat de un adversar, nu-și poate valorifica diferența de dețentă. (Fază din meciul Petrolul — Selecționata orașului Alexandria, 0—0)

Foto : V. ONESA

CLUJ. — Bucur (nr. 7) va trimite, cu capul, clasică pasă înapoi, pe care Tegean (care nu se vede în fotografie), o va relua în plasă. Adam, fundașul central Loredo și portarul Benett sînt simpli spectatori la această fază. (Secvență din meciul C.F.R. — Selecționata Cucei, 2—1).

Foto : S. BAKCSY

În galeria scriitorilor români care scriu despre sport, Teodor Mazilu este o figură deosebit de singulară. Mazilu are o modalitate proprie în contemplarea spectacolului sportiv. Neîntind un om de tumult, el filtrează în liniște gesturile mari și mici ale sportului, pentru a le condensa în câteva gânduri și sentimente care refac, miraculos, întreaga frumusețe a actului sportiv.

Teodor Mazilu nu este un cronicar la zi. El nu are obsesia unui penalty ratat, pentru simplul fapt că mai profundă înțelegere a sportului a fost, undeva, această situație doar aparent spectaculoasă. El nu are revolta bonafidă a spectacolului sportiv ratat pe arbitru, pentru simplul fapt că mai profundă înțelegere a sportului l-a înzestrat cu o clemență firească. În sfârșit, el nu participă excesiv la bucuria victoriilor sau la tristețea înfringerilor, pentru că, mai mult decât alții, confundă, cu bună știință, aceste două cupe — reacție logică și, dacă vreți, filozofică față de extremismul care întunecă de atâtea ori albastrul pur al stadionului.

Cu Teodor Mazilu am avut prilejul să fim în destule colțuri ale lumii. Am fost împreună, acum cinci ani, pe Centomila, în finala campionatului european. Am fost împreună, într-o toamnă, la Lisabona, martori stupeficiați ai unei înfringeri ciudate. Am fost împreună la Guadalajara și la Ciudad de Mexico. Iată de ce, interviul de astăzi este doar un infim extras dintr-o lungă și pasionantă — pentru mine — convorbire pe temele sportului.

— De ce scrii despre sport, Teodor Mazilu?

— Pentru că, înainte de a fi scris „Bariera”, sau „Prostii”, sau „Ipocrizia disperării”, am jucat fotbal, într-o echipă cu marele Voinescu, și într-un liceu din care s-au ridicat Ozon și Nicușor. Ca să fiu foarte exact, am jucat inter-singur și nu am avut preferințe pentru piciorul stâng sau drept când a trebuit să trag la poartă.

— Mărturisesc că...

— Dă-mi voie... Acesta nu este singurul motiv. Fotbalul ar putea captiva și pe un scriitor care n-a lovit mingea cu piciorul. Fotbalul anilor din urmă depășește cu mult cadrul gazonului. Aș inclina să spun (chiar) că, în ultima vreme, fotbalul este, într-o măsură mai mare, o preocupare a spectatorilor decât a fotbalistilor. Marile migrații ale suporterilor care traversează mări și oceane pentru a trăi 90 de minute de fotbal depășesc importanța unui meci, fie el și unul pentru Cupa campionilor. Această migrație este, până la urmă, expresia dorinței omului de a trăi într-o colectivitate ardentă, organizată spontan după legile fotbalului. În fața unui asemenea fenomen, mi se pare normal ca un scriitor să se apropie de fotbal, acest frumos pretext în lupta împotriva obsesiei.

Ca să fiu sincer, nici acest motiv nu epuizează argumentele pentru care scriu despre fotbal. Dacă vrei, ca unul care am cunoscut destui fotbalisti, as vrea să fac mărturisirea scandalosă — pentru cei neinițiați — după care fotbalistii, în unele situații, nu sînt mai puțin rafinați decât intelectuali, și cînd spun asta nu mă gîndesc la problema

registreză nici un fel de mîntă.

— Ce fel de fotbal vă place mai mult?

— Îmi plac englezii. Îmi place spiritul lor ofensiv. Acest lucru se vede încă înainte de joc. Celelalte echipe doar vin pe teren, Englezii apar. Venirea lor pe teren este o apariție. Și se simte decodată, încă înainte de fluierul arbitrului. Tăpău! Că englezii formează o „bandă” hotărîtă să cîștige sau să piardă atacînd. În aceeași ordine de idei, și doar aparent paradoxal, îmi place apărarea italiană. Îmi place siguranța și liniștea ei. Privindu-i pe apărătorii italieni, îi văd parcă zîmbind adversarului: „Venți încoace, dragi prieteni, veniți... apropiați-vă... veniți aici, lingă poarta noastră, ca să vedem ce știți”. În fond, deși iubim spiritul ofensiv în fotbal, nu văd de ce am atribui jocului în a-

este unul dintre puținii noștri jucători, dacă nu singurul, care, avînd cunoștințele necesare despre fotbal, adică avînd pregătirea teoretică indispensabilă, are și vitalitatea necesară aplicării teoriei în practică. Desigur, că în fotbalul nostru există și mulți alți jucători de talent. Dinu îmi pare a fi, însă, cel mai dotat pentru a face față tuturor asprimitorilor fotbalului — și cînd spun asprimitor, nu mă gîndesc doar la angajamentul fizic... În afară de Dinu, îmi plac cei despre care se spune că sînt artiști. Îmi place Dumitrache. Ei sînt jucătorii soluțiilor originale. Nu îmi împlător, în momentul în care mingea ajunge în piciorul meu astfel de jucător, tribuna tremură. În aceste momente, tribuna așteaptă o soluție originală, adică o soluție la care ea nu se gîndeste încă, dar pe care o așteaptă.

— Ați însoțit deseori echipa națională. Care este amintirea cea mai frumoasă?

— Meciul de la Budape-

limită în meciul al treilea, la Belgrad, care face parte doar din lista nesfîrșită a rezultatelor decise în afara echilibrului de forțe, în urma unei simple întîmplări.

— Și amintirea cea mai puțin frumoasă?

— Mi-a părut rău de meciul pierdut la Lisabona, în anul 1973. Rămîn la părărea că acel meci ar fi putut să nu fie pierdut. Îmi amintesc, la Lisabona, după meci, l-am văzut pe Coman, portarul învins. A spus în hol: „Eu am murit aici, la Lisabona”. A fost un fel de strigăt al jucătorului. El a simțit mai mult decât un simțit alții. E și acesta un motiv pentru care mă simt bine în mijlocul jucătorilor de fotbal... Apropo de amintirile mai puțin frumoase. Probabil că cea mai neplăcută este legată de acel 0-4 de la Madrid. Dar meciul de la Madrid intră mai curînd în zona tragicomicului. Îmi aduc aminte, cu câteva zile înainte de plecare, am făcut o intervenție — singura mea intervenție în lumea fotbalului. L-am implorat la telefon pe antre-

Angelo Niculescu pentru felul în care a gîndit această înfrîngere. Acolo, la Madrid, el și-a dat seama pe cine va putea conta în meciurile următoare. Găsesc că această departajare, după numai 90 de minute, este o performanță profesională.

— Cum vedeți începutul noului sezon?

— Îl aștept cu mult interes. Vreau să-ți fac și o destăinuire. Dacă ai citit lista transferărilor, ai văzut poate că un jucător, Bajno, a plecat de la Steaua tineret și a ajuns la Jiul. Acest tînăr Bajno este nepotul meu. Copilul surorii mele. Copil e un fel de a spune. E voinic și aleargă bine. Joacă mijlocas. Sînt nerăbdător să văd ce va face nepotul meu în fotbalul primei divizi.

— Am auzit de o carte despre fotbal.

— Am și început, împreună cu Eftimie Ionescu, un dialog pe temele fotbalului. Un dialog care va încerca să pătrundă în sufletul jucătorilor, însoțindu-i puțin tîndei.

— Ce părere aveți despre apropiatul meci cu R.D. Germană?

— Am o mare încredere în fotbalistii noștri. Știu că își cunosc puterile. Mai știu și eu unele lucruri. Știu, de pildă, că cele două echipe sînt de forțe apropiate — ca randament. Știu că fotbalistii români au un bagaj tehnic superior. Mai știu că fotbalistii germani aleargă mai mult — n-am spus mai bine. Cred că e și normal ca o țară în care o femeie aleargă 10,8 să aibă fotbalisti care să alerge mai mult și mai repede. Deci, raportul de forțe este unul de egalitate. Dacă revedem ultimele trei meciuri România-R.D. Germană, ne dăm seama că acest raport de egalitate a fost păstrat. Acum 6 ani, în R.D. Germană, gazdele au cîștigat, pare-mi-se, dintr-un penalty. A fost, să zicem așa, un amănunt în afara echilibrului general. În meciul revansă, de la București, golul care au cîștigat fotbalistii germani a fost de asemenea rezultatul unei întîmplări corelate cu gresala portarului nostru. Echilibrul general de forțe s-a păstrat și acum două luni, la București. Golul lui Dumitrache a fost rezultatul unei întîmplări foarte inteligent exploatare. Asadar, există un raport de forțe sub semnul egalității. În aceste condiții, probabil că va fi învingătoare echipa mai bine pregătită din punct de vedere psihic. Dar vai, să nu cumva să se interpreteze că ar fi nevoie de un psiholog. Ar strica totul. Adevăratul psiholog este antrenorul, adică omul care, vrînd-nevrînd, a pătruns în sufletul tuturor jucătorilor săi. Psihologii improvizați au doar posibilitatea de a strica totul, fără să-și dea seama.

Ioan CHIRIA

teodor mazilu

„un-doi”-urilor sau a jocului la oțșaid, ci chiar la probleme în care intelectuali joacă pe teren propriu sau al-home, cum spun englezii... În sfârșit, scriu despre fotbal pentru că îmi face plăcere să-mi amintesc de faptul că am jucat fotbal. În fond, degeaba ești geniat dacă te dor rinchii, după cum la fel de zadarnică este sănătatea de fier dacă mintea și inima nu in-

părare un coeficient mai mic de tehnicitate și profesionalism. E adevărat, unele echipe au o tehnică rudimentară a jocului în apărare. Cu italienii, însă, este altceva, Italia a reabilitat acest joc și a dat o mare complexitate fotbalului.

— Ce jucător român vă place mai mult?

— Incontestabil, Dinu. El

ta, din 1972. Meciul acela fără precedent, ca performanță. Se vorbește atît de mult despre tradiția jucătorilor româno-ungare, incit îți era frică să te gîndesti la deznădămintul aceluia joc. Cu atît mai mare admirație pentru echipa care a realizat acel 1-1... Și cînd mă gîndesc la jocul de la Budapesta, impresia aceea după-amieză nu poate fi adumbrită de înfrîngerea la

norul Teacă să renunțe la ideea năstrusnică de a alinați echipa pe care a alcătuit-o. Aveam, într-adevăr, o formație uluitoare. Titi Teacă pornea la drum cu un atac în care Ozon era demult la apusul carierei, Marin Voinea nici măcar nu o începuse, iar Ivănușe refuza literalmente să joace fotbal... Revenind la Lisabona, la acel 0-3, aș vrea să spun că l-am apreciat pe

„ÎNAINTE

DE A FI

SCRIS

BARIERA,

AM JUCAT

FOTBAL

CU

VOINESCU”

● FRUCTELE NEPĂSĂRII. „Sumată redacție. Acum, în timp ce toate echipele, indiferent de categoria în care activează, accelerează ritmul pregătirilor în vederea noului sezon competițional, noi, componenții divizionarei C, Sportul Clorogiră, ne aflăm într-un mare impas, traversăm o perioadă extrem de critică, trăim clipe de profunde regrete. Și toate acestea grație conducerii — dacă poate fi numită așa, pentru că în realitate a existat doar eu, numele! — asociatilor noastre care, ÎMPOTRIVA VOINTEI NOASTRE, A JUCĂTORILOR, ÎMPOTRIVA DORINTEI FERME A SUPTERILOR ECHIPELI (întreaga comună) — a hotărît, (tam-nesam, să ne ofere plocen unei asociații sportive bucurestene (ICSIM), pentru ca aceasta să ne ia locul în Divizia C. Fuziunea n-a fost încă parafată, dar

trativele sînt aproape terminate. Repetăm, pe noi jucătorii nimeni nu ne-a întrebat nimic. În al doilea rînd, știm că o astfel de contopire nu se poate face, decît în urma HOTĂRÎRII ADUNĂRIILOR GENERALE ale celor două asociații în cauză. Nu ne amintim să fi participat vreodată, la o asemenea adunare! Cum s-a ajuns, totuși la un lîrg de natură celui pe cale de a se materializa între Sportul Clorogiră și I.C.S.I.M.? Argumentul principal și... oficial al celor ce au hotărît desființarea echipei ar fi acela că noi „părinți” ai Sportului s-ar fi angajat solemn SA REAME-NAJEZE BAZA NOASTRĂ DIN CIOROGIRĂ. Sigur, intenția nu-i rea, argumentul are premise. Dar, pentru cine să se mai amenajeze terenul dacă echipa va fi transferată în București? Asta nu prea înțelegem. Cu alți mai mult e greu de înțeles, cu cîi puțin acum prea puțin s-au interesat de soarta noastră. Am avut multe neazuri, ne-am zbatut și singuri am amenajat, așa cum am putut, terenul pe care jucăm, cele mai multe deplasări le-am făcut pe cont propriu și, iată, acum, ne aflăm în situația de a ne vedea toate eforturile îrosite. Sîntem TOTI NASCUTI ȘI CRESCUTI ÎN CIOROGIRĂ. JUCĂM FOTBAL DE PLĂCERE, VREM SĂ RĂMÎNEM ÎMPREUNĂ, să reprezentăm, pe măsura puterilor noastre,

comuna în competiția la care participăm; indiferent de grîndărit pe care le vom înfrînta în viitor și vor fi destule, de asta sîntem siguri. Am relatat toate acestea pentru a face cunoscută opiniei publice amara noastră poveste pe cale de a deveni fapt împlinit. Echipa de fotbal din Divizia C, Sportul Clorogiră...”

N.R. În numele căreia semnează jucătorii M. Tuncu, I. Popescu, Alex. Anghel, N. Marin, I. Ghiță. Sublinierile din scrisoarea primită ne aparțin. Le-am făcut pentru a reface ideile asupra cărora dorim să insistăm și să spună părerea altor foruri locale din frumoasa comună de lângă București, cît și Consiliul Județean pentru educație fizică și sport Ilfov.

● SA FIM MAI REALISTI. Dan Băja, din Brezoi — Vîlcea s-a bucurat zile în șir după frumoasa performanță a Chimiei din orașul de pe malul Olului, care și-a înscris spectaculos numele pe Cupa României. „A fost magnific, băieții n-au precupețit nici un efort, au jucat splendid, s-au dăruit total. Victoriile s-au jucat absolut meritat, indiscutabil, minunată...”. Fără îndoială, că Haidu, Gogaru, Donose, Stana, Pintilie au făcut risipă — de energie pentru a cîștiga Cupa. Fără îndoială că pentru performan-

ta pe care au realizat-o merită, cu prisosință, calde și sincere felicitări. Dar, de la aceste adevăruri și pînă la... selecția în lotul național, care se pregătește pentru meciul cu R.D.G., de la Leipzig, cît puțin doi-trei jucători de la Chimia Rm. Vîlcea, este o cale lungă, lungă, propunerea cititorului din Brezoi (întind de domeniul subiectivismului local ridicat la rangul de principiu absolut). Să nu exagerăm, stimulează, tot Băja. Să urăm vitejilor dumneavoastră mult succes în Cupa cupelor, în meciurile cu Clentoran, Belfast, și să-i lăsăm pe Dinu, Dumitrache, Nuneș, Vîlcea, să-și spună părerea altor foruri locale din frumoasa comună de lângă București, cît și Consiliul Județean pentru educație fizică și sport Ilfov.

● SEMNIFICATILE UNUI EKEMPLU. În cadrul programului de pregătire, proaspăt divizionară C, Crișana Sebeș, a susținut, recent, un meci amical cu formația Constructor Arad. În prima repriză — ne scrie, din Sebeș, Pavel Bindea — localnicii, cu mulți jucători noi, aduși de prin alte părți, nu s-au regăsit, au jucat brambura și atardent au marcat trei goluri. La pauză au fost introdusi în teren jucătorii cu care echipa a promovat și... 3-3, scorul final al meciului, după un joc vîci, cu multe faze frumoase. El, ce vîci de a-

ceastă poveste?... Care aduce în discuție o problemă de ordin general și permanent în fotbalul nostru: goana unor cluburi și asociații după jucători de prin alte părți, neglijîndu-se nepermis depistarea, instruirea și promovarea unor elemente de real talent și perspectivă, de pe plan local. Avem la îndemîna zeci de exemple. Și mult mai semnificative decît cel relatat mai sus.

● MOTIVATII-ARGUMENT. „Consider că foarte bună ideea întineririi echipei naționale — afirmă Dumitrache, din Brăila — dar nu cu jucători ca Haidu, Vîlcea, Marcu, Sames, Antonescu, Dudu Georgescu...”. Dar cu cine? Sîntem tentați să-l înțelegem direct pe cititorul nostru din Brăila. Răspunsul l-am găsit mai jos, în finalul scrisorii pe care ne-a expediat-o: „De ce n-au fost convocați jucătorii ca Tălaru, Domide, Iordănescu, Ion Constantin, Oblesnec, Lucescu, Mulescu, jucători care pot mări eficacitatea liniei de atac a echipei naționale?...”. De ce? Iată cîteva motive — argument tot, Săicu: 1. Iordănescu este accidentat, 2. Tălaru, Domide, Ion Constantin, Lucescu și Mulescu au jucat slab în returul campionatului trecut și nu numai în sezonul de primăvară, 3. Un capitol aparte, din punctul de vedere al echipei naționale, îl constituie Oblesnec; golge-

ter al campionatului fiind, selecționarea sa s-ar impune de la sine, dar, încercat de două ori, craioveanu nu s-a putut integra tricolorilor. Și să nu uităm totuși, că atacul Troi — Dumitrache — Marcu (Taralunga) a marcat cînd goluri în meciurile cu Albania și R.D.G. Așa că...

● PE SCURT

Laurențiu Mitache (Slăbina): Jucătorii despre care ne scrieți au fost sancționați la timpul oportun. Au fost cazuri izolate. Iată de ce generalizarea pe care o faceți nu are temelie; Ionel Meeches (Timova — Arad): Nu avem datele solicitate; Marin Stoian (București): Adresați-vă Consiliului municipal București pentru educație fizică și sport, str. Biserica Amrei nr. 6; Costel Marin (Galați): A fost o gresală a celor care au întocmit programul, asupra căruia am revenit în nr. 378, 2. Nu știu ce echipă va antrena, în viitor, Constantin Teacă; Petru Ighireanu (Lugoj): Nu avem (nici nu-i posibil) adresele exacte ale foștilor jucători de fotbal. Relații despre Leterer solicitați clubului arădean U.T.A., str. Poetului nr. 1.

ACTIVITATE INTENSĂ LABORIOASĂ

Stilul dinamic al conducătorului partidului și statului nostru nu s-a doborât nici în ultima săptămână, cu prilejul sederii sale pe litoral. În acest răstimp, care a precedat plecării în Crimeea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a depus cotidian — așa cum ne-a obișnuit — o activitate intensă și laborioasă, consacrată înfloririi scumpei noastre patrii, precum și cauzei socialismului, colaborării între popoare și păcii în lume.

În agenda sa încărcată de lucru a figurat — după cum se știe — și vizita în Mangalia, care s-a înscris ca un eveniment de seamă în viața acestui oraș și a locuitorilor lui. Precedată de o întâlnire a secretarului general al partidului cu factorii de răspundere, în cadrul căreia au fost analizate coordonatele programului de dezvoltare a șantierelor maritime și fluviale — pro-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

gram aflat în curs de elaborare — corespunzător cerințelor și exigențelor actuale ale modernizării transporturilor pe apă, ale economiei naționale în ansamblu, vizita la Mangalia a reprezentat, în fapt, continuarea acestei discuții rodnice, de data aceasta pe teren, acolo unde programul prevede construirea unui puternic șantier naval. Fructuosul dialog purtat aici, cu muncitorii și specialiștii, a ilustrat, încă o dată, în mod pregnant, preocuparea constantă a tovarășului Nicolae Ceaușescu de a studia în mod nemijlocit și concret modalitățile cele mai adecvate, soluțiile cele mai eficiente de realizare a marilor obiective industriale ale țării. Prețioasele indicații date de secretarul general al partidului au oferit o generoasă perspectivă de finalizare, la un ridicat nivel de eficiență economică, a lucrărilor proiectate, mobilizând eforturile și capacitatea creatoare ale tuturor celor chemați să contribuie la extinderea și modernizarea Șantierului naval Mangalia.

În aceeași săptămână în care o mare parte din timpul său de lucru a fost rezervată primirii a numeroase delegații și personalități de peste hotare — printre care delegația parlamentară zaireză, delegația orașului — port Haiphong, grupul de studenți și elevi americani — tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut noi intrerederi și a continuat convorbirile cu președintele Republicii Africa Centrală, general de armată Jean Bedel Bokassa, aflat într-o vizită neoficială în țara noastră.

Convorbirile dintre cei doi șefi de stat au prilejuit reafirmarea voinței de a extinde și adânci în continuare relațiile prietenești, de înțelegere și cooperare româno-centrafricane. În această privință este de cea mai mare importanță semnarea Acordului general de colaborare între Republica Socialistă România și Republica Africa Centrală, care deschide o nouă pagină în dezvoltarea raporturilor reciproce, jalonând într-o perspectivă amplă cooperarea multilaterală dintre cele două țări.

O adâncă semnificație a avut și primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cursul zilei de duminică, a delegației de partid și guvernamentale a R.D. Vietnam, condusă de tovarășul Fam Van Dong. În numele Comitetului Central al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, al guvernului R.D. Vietnam și al poporului vietnamez, primul ministru Fam Van Dong a exprimat — cu acest prilej — sincera recunoștință și sentimentele de grațitudine Partidului Comunist Român, guvernului și poporului român, personal tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru sprijinul multilateral, profund internaționalist, pentru ajutorul permanent și solidaritatea cu poporul vietnamez în lupta sa dreaptă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat — la rîndul său — solidaritatea militantă față de eroicul popor vietnamez, asigurându-l de tot sprijinul Partidului Comunist Român, în munca și lupta sa consacrată reconstrucției pasnice, edificării socialismului în R.D. Vietnam, pentru dezvoltarea Vietnamului de sud pe calea păcii, independenței și democrației, pentru reunificarea patriei.

SUBLINIERI

EXAMEN DE CONȘTIINȚĂ

Bineînțeles că am fi preferat să scriem astăzi avangarda meciului de la Nisa, cu un fond de acumulări tehnico-tactice reflectând jocul „tri-colorilor” în primele două ore franceze: Nancy și Lens. Din păcate, această avangardă ar fi lipsită de substanță, deoarece fondul acumulărilor rezultate din primele două teste ale itinerariului francez se limitează doar la constatarea prea puțin îmbucurătoare a unor rezultate diametral opuse, care, în cel mai fericit caz, probează o instabilitate greu explicabilă.

Avem în față cronică ziarului „L'Équipe”, după meciul de la Nancy. Autorul ei este un bine cunoscut comentator francez: Philippe Tournon. Această cronică confirmă excelențele 30 de minute ale echipei noastre în primă parte a meciului de la Nancy. „În această perioadă — spune Tournon — jucătorii români au demonstrat o remarcabilă măiestrie

F. C. ARGES XX

La 6 august 1953, în campionatul orașenesc Pitești, apare o nouă formație — **Dinamo E**, în fapt, nașterea actualului **F. C. Argeș** care împlinește, deci, 20 de ani de activitate. Cele două decenii de viață pe care clubul piteștean le sărbătorește, printr-un bogat program de manifestări, la sfârșitul acestei săptămâni reprezintă o mare parte din întreaga activitate a fotbalului din orașul care a trăit, și pe tărîmul sportiv, marea ofensivă pe care a declanșat-o în domeniul economic-industrial. Dar să parcurgem, foarte succint, drumul de la **Dinamo Pitești 1953** la **F. C. Argeș** de astăzi.

Deci, cu 20 de ani în urmă, în campionatul orașenesc, echipa **Dinamo** își făcea apariția. Printre primii jucători se aflau Ștefan Traian și Gheorghe Stancu (portari), Gh. Teres, Iuliu Stigmei, Nicolae Zamfirescu, Ion Istrate, Ion Toroipan, Stelian Oprea, Constantin Chingaru, Nicolae Gotwald, Constantin Dragomir, Marin Tănase, Ion Diaconescu, Ion Gherghina, Ștefan Dumitrescu, Gh. Stănculescu, Nicolae Ionescu, Ion Lăsculescu, Ion Stănescu. În anul următor — 1954 — o găsim pe **Dinamo Pitești** pe locul II în campionatul regional, unde promovase. În 1955, formația cîștigă campionatul regional și promovează în Divizia C, unde va ocupa locul IV. După ce, în 1957, o aflăm pe locul IV în „Cupa primăverii”, care a înlocuit Divizia C, ediția 1957/58 nu e prea darnică cu formația piteșteană: ea retrogradează în campionatul regional de unde va reveni în următoarea stagiu — 1959/60. Atunci, **Dinamo Pitești**, promovează în Divizia B: primul contact cu campionatul secund nu e chiar așa de dificil, piteștenii ocupînd locul III. Ei se dovedesc chiar foarte grăbiți deoarece, la numai doi ani după promovarea în B, cuceresc dreptul de a juca în Divizia A. Dar, probabil, ascensiunea fusese prea rapidă, și — după numai o toamnă și o primăvară trăiește la înaltă altitudine — se reîntorc în B; dar numai pentru o ediție. Pentru că **Dinamo Pitești** cîștigă, de o manieră categorică (5 puncte avansă față de C.S.M. Sibiu, clasată pe locul II) seria sa și se reîntorce în Divizia A.

În prima divizie, **F. C. Argeș** va rămîne de atunci fără intrerupere, devenind, cu vremea, una dintre echipele fruntașe ale competiției. Campionat de campionat, **F. C. Argeș** a avut următoarea situație: 1961/62 — locul XV; 1963/64 — locul X; 1964/65 — locul VIII; 1965/66 — locul IV; 1966/67 — locul XII; 1967/68 — locul II; 1968/69 — locul XII; 1969/70 — locul X; 1970/71 — locul IX; 1971/72 — locul I; 1972/73 — locul III. Pentru amatorii de statistică, echipa piteșteană a jucat pînă acum în prima divizie 306 meciuri, cîștigînd 130, terminînd de 50 de ori la egalitate și pierzînd 126 de jocuri. A marcat 442 goluri, primind 425 și totalizînd, de-a lungul edițiilor, 310 puncte. Sigur că succesul cel mai de preț

este cucerirea campionatului, în urmă cu o ediție. Titlul național a venit, atunci, pentru prima oară în istoria fotbalului nostru, la Pitești.

Și pe plan internațional, **F. C. Argeș** a făcut o serie de apariții care au impus-o printre bunele ambasadoare ale fotbalului nostru în importante competiții. Sigur că momentul cel mai reprezentativ al acestor prezențe îl constituie cea de-a 10-a ediție a „Cupei orașelor tîrguri” (1966/67), cînd piteștenii au eliminat — succesiv — pe **F. C. Sevilla**, **F. C. Toulouse**, **Dinamo Zagreb**; echipa din capitala Argeșului a fost prezentă în 16 jocuri ale cupelor europene, obținînd șapte victorii, patru rezultate de egalitate și fiind învinsă de cinci ori. În afara acestor apariții, piteștenii au

mijloace de transport corespunzătoare. Clubul piteștean utilizează complexul „1 Mai”, cea minunată construcție sportivă din Dealul Trivalei care a ajuns, astăzi, să cuprindă un stadion central cu tribune pentru 15.000 locuri, două terenuri gazonate și unul cu zgură — destinate în special activității echipelor de copii și juniori. Două corpuri anexă cu vestiare, cabinete medicale, instalații de oxigenare și sauna completează acest modern complex.

Așa se prezintă, astăzi, Clubul de Fotbal al Piteștilui pe care îl sărbătorim la sfârșitul acestei săptămîni. Să nu uităm a nota că el a realizat și o serie de lansări de elemente tinere, talentate, de-a lungul anilor. De la cea primă

PROGRAMUL MANIFESTĂRIILOR PRILEJUITE DE SĂRBĂTORIREA CLUBULUI PITEȘTEAN

Vineri 3 august — București,

stadionul „23 August”

ORA 18.45: O.F.K. Beograd — Universitatea Craiova

ORA 20.30: Vasas Budapesta — F.C. Argeș

Sîmbătă 4 august — stadionul

„1 Mai” Pitești

ORA 13.30: F.C. Argeș (juniori) — Steaua (juniori)

ORA 15: F.C. Argeș (tineret-rezerve) — Dinamo București (tineret-rezerve)

ORA 17: Meci între echipele de fosti jucători de la F.C. Argeș și Combinata Steaua-Dinamo

Duminică 5 august — Stadionul

„1 Mai” Pitești

ORA 15: meciul pentru locurile 3-4 între formațiile învinse în partidele disputate vineri.

ORA 17: finala turneului între învingătoarele din prima zi.

Cîștigătoarea turneului va primi trofeul „F.C. Argeș XX”.

Toate formațiile participante la turneu vor primi cupe, plachete, fanioane și insigne realizate cu prilejul împlinirii a 20 de ani.

Duminică 5 august, Pitești

ORA 10, la Casa de cultură a Sindicatelor din Pitești: Sedință festivă dedicată aniversării a 20 de ani de la înființarea clubului argeșean.

va urma prezentarea filmului realizat cu ocazia sărbătoririi

întreprins numeroase turnee și au organizat, la rîndul lor, multe vizite ale unor prestigioase formații de peste hotare, astfel că în momentul de față ei întrețin legături cu numeroase cluburi din Europa, Africa și Asia.

Cu siguranță că un mare imbold, o veritabilă impulsie în activitatea formației piteștene l-a jucat evenimentul petrecut la 1 martie 1968 cînd, la Pitești, s-a constituit primul club de fotbal din țara noastră. Și, la fel de mult ca realizările acestui club, despre reușita inițiativei vorbește faptul că și alte orașe au purces la constituirea unor unități specializate de fotbal. **F. C. Argeș** a ajuns astăzi un club excelent dotat organizatoric. Vom aminti că el posedă un incăpător și complet utilat sediu unde, în afara birourilor clubului, se află o cantină-restaurant, un cantonament pentru echipa de tineret-rezerve, un admirabil utilat cabinet medical, un club al suporterilor, o grădiniță-cinematograf a clubului. **F. C. Argeș** dispune, de asemenea, de un cămin-hotel pentru prima echipă, de

promoție compusă din Barbu, Matache, Valcan, Badea, Haimovici, Gh. Radu, Florescu, Lorin, Hala-gian etc., trecînd pe la grupul elementelor autohtone, în frunte cu Dobrin, Circumărescu, Niță, Li-bardi, Ștefănescu, Radu, Prepurgel, apoi la Ivan, Stan, Jercan și pînă la cei mai proaspeți titularizați (Ariciu, Ciolan, Nedelcu etc.). **F. C. Argeș** a dovedit preocuparea sa pentru consacrarea de jucători talentați.

Acum, cînd clubul piteștean — care s-a bucurat mereu de grija organelor locale de partid și de stat, de îndrumarea și sprijinul C.N.E.F.S. și al F.R.F. — pășeste în al 21-lea an de viață, revista „FOTBAL” își face o plăcută datorie din a ura lui **F. C. ARGES** — conducerii, tehnicienilor și sportivilor — alte noi și frumoase succese în folosul fotbalului nostru, al sportului românesc.

FOTBAL

colectivă și au ieșit în evidență prin mișcări care au stîrnit, nu o dată, aplauzele publicului din Nancy, vizibil cucerit de ușurința jucătorilor oaspeți”.

Din relatările laconice care ne-au parvenit telefonic din tabăra noastră, rezultă că primele 180 de minute ale testului francez au la activ doar aceste 30 de minute ale debutului de la Nancy. După startul furtunos al echipei, concretizat prin golurile lui Dumitrache și Dobrin, a urmat o oră de expectativă — în stil de maeștri — care a făcut ca spectacolul să scadă și să se încheie printr-un al treilea gol, în virtutea inerției, și a handcapului psihic acuzat de jucătorii echipei gazdă. (În paranteză trebuie spus că echipa din Nancy fusese învinsă, cu puțin în urmă, și de echipa suedeză Norrköping, cu scorul de 5-1).

Jocul de la Lens s-a încheiat cu scorul cunoscut și în împrejurările pe care antrenorii Valentin Stănescu și Robert Cosmoc le menționează cu franchețe, fără a încerca să atenueze cu nimic realitatea. În aceste condiții, se poate face afirmația că echipa României a ridicat ștacheta propriilor sale perfecționări doar o jumătate de oră, considerînd, probabil, că reușita acestei jumătăți de oră este suficientă pentru aprecierea posibilităților sale de moment. Ceea ce a urmat se poate inscrie, după cit se pare, în cadrul unei a-dihne active pe care jucătorii și-au atribuit-o fără nici un fel de justificare metodică, într-o perioadă cînd resursele individuale și virtuțile jocului de ansamblu ar fi trebuit să fie sondate pînă la limitele apropiate de maximum, care să permită apoi o descendență scurtă, menită să deschidă calea creșterii ferme a formei sportive spre 26 septembrie, dată

care nu se află prea departe, acum, cînd am și intrat în august.

Spuneam la începutul acestor rînduri că avangarda meciului de astăzi, de la Nisa, nu poate fi servită de acumulări substanțiale în primele două meciuri. Totuși, acest joc de la Nisa, care reprezintă, prin prisma adversarilor, momentul de virf al microturneului francez, trebuie să se transforme într-un examen de conștiință al treburii echipe și al fiecărui jucător în parte. Dacă „accidentul” de la Lens nu s-ar fi produs, acest ultim meci ar fi putut, poate, să aibă desfășurarea unui joc final, în care s-ar fi putut accepta chiar și teza nu prea rezistentă a unei ușoare aboseli. În condițiile „palmaresului” bizar al primelor 180 de minute, acest joc de la Nisa devine mai mult decît un meci împotriva vicecampionaiei Franței. El devine un dublu meci: cel pe care echipa noastră îl susține împotriva unui adversar redutabil și, în egală măsură, un meci împotriva propriilor noastre slăbiciuni, împotriva stilului deseori boem al fotbalistilor care întreprind un turneu de iulie și care, într-un mod nejustificat, capătă aerul unui turneu de vacanță.

Asadar, meciul de astăzi seară trebuie să răspundă — în 90 de minute — și la întrebările fără răspuns puse la Nancy și Lens. Dacă jucătorii noștri vor ști să urmeze acest examen de conștiință, partida poate da răspunsurile pe care le așteaptă iubitorii fotbalului, antrenorii și chiar jucătorii înșiși, care nu au dreptul să piardă acest prilej, fie el și în extremis.

I. CH.

13. RAPID București — LA RĂSCRUCE DE DRUMURI

Clasamentul, pe care l-am elogiât în dese rânduri, rămîne cel mai obiectiv diagnostician. Oricît ne-am e-nerva, uneori, pe el; chiar dacă — citeodată — dă dovezi de slăbiciune și cade și el în erori de judecată. Deciziile lui rămîn însă, considerate în ansamblu, valabile, verificate și omologate de timp. Il utilizăm cu încredere și în cazul Rapidului, tocmai pentru

chipei în zonele submediocrității. Deci:

Ediția 1963/64 — tur — locul 6, final — locul 2; ediția 1964/65: tur — locul 3, final — locul 2; ediția 1965/66: tur — locul 1, final — locul 2; ediția 1966/67: tur — locul 4; final — locul 1; ediția 1967/68: tur — locul 10, final — locul 8; ediția 1968/69: tur — locul 14, final — locul 3; ediția 1969/70: tur —

● GOLGETERII ECHIBEI: M. Stelian — 7 goluri, Boc — 6, Dumitru III — 6, Neagu — 4, Dumitru II — 3, Năsturescu — 1, Petreanu — 1, Codrea — 1.
● Este singura echipă care nu a primit „cadou” vreun autogol, dar nici nu a făcut un asemenea cadou.
● A beneficiat de 5 lovituri de la 11 m (4 transformate — Boc 3, Marin Stelian 1 — una a fost ratată de Boc), a fost sancționată cu 5 penalty-uri.
● JUCĂTORII ELIMINAȚI: M. Stelian (etapa a 24-a).

că faptele verifică ceea ce reiese din limbajul cifrelor. De aceea ne-am și dus cu 10 ediții în urmă, pe firul clasamentelor, în căutarea unei explicații asupra echipei de care ne ocupăm în rândurile ce urmează, RAPID. Și iată ce am aflat...

Din ediția 1962/1963 și pînă cu două ediții în urmă (1971/72), formația din Giulești a avut un mers ritmic, echilibrat, care denota forța de a termina bine competiția, în orice caz de a realiza „timpuri in-

locul 1, final — locul 2; ediția 1970/71: tur — locul 3, final — locul 2. Acum vine momentul foarte semnificativ, dar semnificativ în rău, din nefericire. Sînt ultimele două ediții; acum doi ani (1971/72) feroviarul termină pe locul 5 în tur și pe locul 12 în final. Iar în 1972/73 îi aflăm în prima parte pe locul 8, pentru a trece linia sosirii în a 12-a poziție.

E ușor, credem, să observăm că — chiar și în edițiile în care a evoluat pe la mijlocul clasamentu-

23 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Pop (30 de meciuri — 2 700 de minute — totalul notelor 198), Răducanu (29 — 2 535 — 220), Boc (28 — 2 520 — 228), M. Stelian (28 — 2 453 — 190), Dumitru III (27 — 1 714 — 152), Petreanu (26 — 1 638 — 154), Năsturescu (25 — 1 639 — 163), Grigoraș (24 — 2 002 — 173), Neagu (24 — 2 087 — 150), Savu (24 — 1 793 — 153), Dumitru II (21 — 1 674 — 147), Codrea (20 — 1 800 — 127), Angelescu (17 — 1 484 — 115), Marin Florin (12 — 1 088 — 92), Ștefan (10 — 735 — 64), Naom (10 — 592 — 57), Dinu (7 — 383 — 43), Codreanu (6 — 267 — 38), Rotaru (5 — 361 — 33), Mușat (4 — 219 — 27), Niculescu (2 — 165 — 12), Straț (1 — 61 — 5), Tal (a jucat doar 8 minute).

termidieri” (adică turul și returul) valoroși. O să vă convingeți că nu exagerăm prezentîndu-vă locurile ocupate la sfîrșitul celor două jumătăți de parcurs de unsprezecele din Giulești. Iată-le:

Ediția 1962/63: la terminarea turului, locul 5; în clasamentul final, locul 8. Acum va urma perioada de opt campionate care poate fi calificată drept reușită, fără deficiențele de suflu și de rezistență marcate în ultimul timp și reprezentînd intrarea e-

lui (de pildă campionatul 1967/68), Rapidul și-a îmbunătățit în final locul față de poziția de la jumătatea cursei. În rest — adică opt campionate — giuleștenii au apărut mercur în laudabilul rol de aspranți la locurile de frunte. Și chiar dacă nu au reușit decât o singură dată să pună cununa de lauri pe frunți, în rest au fost mereu „acolo”. Elementul cel mai important care ni se pare a fi remarcat rămîne însă disponibilitatea echipei, cum mai spuneam. Ea a îmbunătățit sau în orice caz a confirmat în retur reușitele din prima parte a competiției, condiție primordială a unui gen de în-trecere cum este campionatul. Regularitatea aceasta dispăre în ultimele ediții, în ultimele două campionate ca să fim mai exacți. E, indiscutabil, o criză și asta nu mai e un secret pe

Dumitru II, Neagu și Angelescu (de la stînga la dreapta), reprezentanții generației mature a Rapidului, în plină acțiune...

Foto: S. BAKCSY

Eftimie IONESCU

14. C.S.M. Reșița — O PRIMĂVARĂ AGITATĂ ȘI REUȘITELE EI

Promovată în Divizia A în ediția trecută, echipa antrenată de I. Reinhardt (antrenor capabil și modest, exigent, cu el însuși și cu cei din jur) încheia primul tur al speranțelor de ani și ani nutrite de către reșițeni, pe un problematic loc 15. Agonișeala — 12 puncte și golaveraj 13-20 — era foarte departe de marsul triumfal al aceleiași echipe cu un an în urmă, cînd adversarele din seria a II-a a diviziei secunde fuseseră pierdute pe drum.

În iarna acestui an, în urma C.S.M.-ului nu se afla decît Sportul studentesc și — fapt grăitor pentru viața grea din primul eșalon — fostul golgeter al echipei și totodată al seriei din „B”, Szilaghi (16 goluri), nu avea la activ de această dată decît 2! Și chiar dacă viscolul întîrziat n-a bîntuit pe meciurile bă-nătene, înaintea reluării

zare a compartimentului ofensiv — în partida de la Cluj, cu C.F.R. au fost aruncați în viltoare debușesc din etapa a 19-a un pivot în persoana ex-bucureșteanului Dudu Georgescu, alăturat, în sfîrșit, după lupte secujare care au durat... citeva luni, fostului său coechipier de la Progresul, Beldeanu, Poamea de gol a echipei începe să aibă o porție corespun-

două extreme rapide, aveau nevoie de un... transformator. Și acesta s-a numit Dudu Georgescu. „Energia mecanică” se transforma acum în „energie electrică” și chiar dacă mai apar „scurt-circuite pe rețea” (0-2 cu A.S.A. și 0-1 cu Petrolul), tabela de marcai indică în etapa a XXIV-a, un senzational 4-1 cu Dinamo, cea care n-a renunțat la lupta pentru titlu nici un moment. Acesta a

● GOLGETERII ECHIBEI: Dudu Georgescu — 7 goluri, Beldeanu — 6, Pușcaș — 6, Nestorovici — 3, Neagu — 2, Szilaghi — 2, Atodiresel — 2, Florea — 2, Roșca — 1, Dumitru — 1.
● Kiss a marcat, în etapa a 17-a, un autogol pentru S. C. Bacău, Pîrvu (U.T.A.) a înscris, în etapa a 22-a, un autogol pentru C.S.M. Reșița, iar Crețu („U” Cluj) în etapa a 27-a.
● A beneficiat de 4 lovituri de la 11 m (toate fiind transformate de Beldeanu), a fost sancționată cu 4 penalty-uri.
● JUCĂTORII ELIMINAȚI: nici unul.

campionatului echipa din Reșița avea destule motive de înfrîngere. Mai ales că pe atunci nu înflorise nici speranța primei divizii cu 18 echipe...

Aceasta n-a însemnat, însă, instaurarea unei atmosfere panicarde în mijlocul echipei sau în cercurile ei apropiate. Nici atunci cînd în prima etapă a returului, pe zăpadă, la Brașov, mai puțin de un minut la începutul fiecărei reprize a conștințit o nouă înfrîngere. Înfrîngere care venea — ca și în alte cîteva jocuri din tur — după o evoluție cu nimic inferioară echipei adverse. Calmul și încrederea în eforturile făcute au început să rodească odată cu etapa imediat următoare, timp de 6 meciuri rezistența nemai-cunoscînd înfrîngerea și ajungînd în zona de mijloc a clasamentului.

INCERCAREA PUTERII. Se poate spune, deci, că acest interval de timp a constituit pentru noii divizionari A încercarea puterii, etalonul călirii echipei la săptămînalele șarje ale campionatului. Și fotbalistii au demonstrat suporterilor lor că au început să deprîndă ceva din Ceta-tea de foc reșițeană. Mărturie stau punctele obținute în deplasare (ce-i drept după egaluri, dar în fața revelației trecutei ediții, C.F.R. Cluj, și a rivaliei directe în lupta pentru evitarea retrogradării, Sportul studentesc, aceasta din urmă ajutată și de arbitrul Sotir...) și victoriile nete de pe terenul propriu în fața unor adversari reputați (3-0 cu Jiul și U.T.A., 2-0 cu Steaua, lider al clasamentului în acel moment). Încercările de vitali-

zătoare jocului său cursiv, ofensiv, plăcut ochiului spectatorului. Randamentul formației nu mai este gravat de fiecare dată de ineficacitatea atacului, iar defensivă — dirijată de Georgevici, singurul component al C.S.M.-ului care a încheiat ca lider, pe post de fundaș central dreapta, disputa „celor mai buni 5 pe posturi” din echipa campionatului — își permite să-l exonerare pe risipitorul Beldeanu de sarcinile sale în apărare.

EXTREMELE AVEAU NEVOIE DE UN... TRANSFORMATOR. Și înclinația lui Beldeanu pentru intercalările în linia de atac, pentru rolul de starter al extremelor — spiridus, Atodiresel și Florea, a început să-și găsească unghilul complementar. Faza de construcție, începută la mijloc (Nestorovici, virf retras plasat între Pușcaș și Beldeanu), trecea prin „explozia” extremelor și ajungea la virful avansat Dudu Georgescu, realizat rapid ca golgeter al echipei. Astfel, reconsiderarea jocului pe aripi (să nu uităm că Reinhardt venea de la U.T.A...) trecea de la etapa dezeratului la cea a finalizării Atodiresel și Florea, cele

Imaginea alăturată fixează unul din puținele momente fericite ale reșițenilor în prima jumătate a campionatului: Szilaghi deschide scorul în meciul C.S.M. — Petrolul (1-1)

Foto: Ioan CARDOȘ

fost punctul culminant al unui retur purtat cu C.S.M. precum o incredibilă povară de către o minusculă, dar harnică și perseverentă furnică. Care-și mai și permite, apoi, să cocheteze cu provizia agonistă și să cedeze două puncte, acasă, „greierului” F.C. Constanța...

Iar curba descendentă din finalul campionatului (trei înfrîngeri) este fidel măsurată de eșecul lui Beldeanu în clasamentul „celor mai buni 5 pe posturi”, ajuns în urma lui Radu Nunweiller după ce condusese autoritar pînă în ultimele etape plutonul mijlocașilor stînga...

Paul SLĂVESCU

21 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Georgevici (30 de meciuri — 2 700 de minute — totalul notelor 232), Kiss (30 — 2 700 — 212), Pușcaș (30 — 2 234 — 207), Florea (29 — 2 580 — 207), Atodiresel (28 — 2 523 — 199), Beldeanu (27 — 2 487 — 224), Kalka (26 — 2 395 — 176), Rednic (26 — 2 258 — 168), Nestorovici (24 — 1 743 — 165), Neagu (23 — 1 449 — 148), Szilaghi (18 — 1 223 — 107), Ilies (17 — 1 530 — 129), Gornea (13 — 1 170 — 97), Dudu Georgescu (12 — 1 070 — 96), Gaspar (9 — 735 — 60), Grozăvescu (7 — 439 — 42), Dumitru (7 — 290 — 40), Roșca (5 — 136 — 7), Rădulescu (4 — 132 — 18), Varga (2 — 108 — 8), Savu (2 — 72 — 6).

DIVIZIA A RETROSPECTIVĂ EDIȚIA A 55-a

15.

SPORTUL STUDENȚESC — ECHIPA REVELAȚIE A RETURULUI

La sfârșitul primei părți a ultimei ediții de campionat Sportul studențesc ocupa — fără contracandidat aproape — ultimul loc în clasamentul general, acumulând într-un ciudat amestec de panică și speranțe, doar opt puncte, acestea reprezentând ceva mai mult decât un sfert din procentajul maxim posibil.

Și, analizând atunci, la jumătatea drumului competițional, situația echipei antrenată de cuplul Gh. Olă — M. Mackșai, prin prisma comportării și a rezultatelor obținute, menționăm — la capitolul „explicații ale neîmplinirilor”, printre altele: startul slab din toamna anului 1972, lipsa de încredere în propriile forțe, dificultatea unei adaptări mai lente la pretențiile Diviziei A, insuficienta omogenitate valorică, instabilitatea formulei de echipă, etc... În fond, toate acestea la un loc și fiecărui în parte, erau neajunsuri remediabile în timp, ceea ce ne-a și determinat să conchidem că, ar fi greșit ca Sportul studențesc să considere pierdută lupta pentru evitarea ultimului loc, înainte de a fi încercat să-și valorifice întregul său

potențial fizic și moral, înainte ca ultima șansă de reușită să fi fost exploatată.

În aceste condiții, au început bucurăsenii — de la sărăcia zestre de opt puncte a primelor 15 etape de campionat — cucerirea tentative de supraviețuire. Exemplul oferit, cu un an în urmă, de C.F.R. Cluj s-a dovedit mobilizator și, după unele calcule — este drept foarte optimiste — el părea imitabil. Asta împunea, însă, o serie de măsuri pe plan tehnic, disciplinar și organizatoric, o atitudine nouă față de cerințele performanței, un mod de acțiune unitar, dinamic și perseverent. Și cum echipa studenților bucureșteni nu mai avea de ales, în situația precară în care se găsea la sfârșitul verii, angajarea sa pe drumul efortului total și al împlinirilor a devenit, o dată cu cele dinlăunse secvențe ale perioadei pregătitoare de iarnă, o realitate și un mijloc de orientare permanentă către un scop bine definit. La Izvorul Mureșului, în asprele zile ale lunii ianuarie, antrenorii au pus bazele reconstrucției unei formații, ce-și propunea să evite chiar

Mijlocașii de sprijin ai studenților bucureșteni — O. Ionescu și Cuișă, într-o acțiune ofensivă, în zona mediană a terenului. (Fotă din meciul Sportul studențesc — Steaua, 0-0).

Foto: K. MIHAICA

și inevitabilul, să lupte cu toate forțele pînă la sfârșitul de botare imposibilului.

În preajma returului, în martie, era limpede pentru toată lumea, că studenții bucureșteni alcătuiesc — cu aproape aceleași nume din toamnă — o altă echipă.

Mai omogenă, mai echilibrată, mai sigură și mai hotărâtă. Cu mulți jucători rețuzați prin alte cluburi și într-o formulă aparent bizară, în care M. Sandu, Kraus și Manea, reprofilați fundși, avansau ideea ofensivă și a luptei pentru puncte.

Și a început returul. Prima etapă a însemnat și primul punct cucerit în deplasare, la Bacău, acolo unde de obicei și Dinamo le lasă pe amândouă. De aceea și rezultatul a părut, pentru unii, un simplu accident. Nu însă și pentru cei care au vizionat partida și care puteau afirma cu convingere că Sportul studențesc este pusă pe fapte mari. Lucru care de altfel s-a și confirmat ulterior, echipa bucureștenă intrind în jumătatea a doua a returului fără să fi cunoscut înfringerea, înscrind și în acest timp în palmaresul său competițional, câteva rezultate valoroase, printre care și trei egouri: cu Dinamo Steaua și U.T.A. la Arad!

A urmat apoi o scurtă perioadă de criză, marcată de două înfringeri categorice, la Craiova și Constanța, care au frinat elanul echipei exact în momentul cel mai favorabil asaltului hotărât pentru evadarea din subsolul clasamentului. Ne-reușita acestei tentative n-a însemnat însă și renunțarea la scopul propus. În ultimele patru etape speranțele s-au dublat, eforturile s-au înzecit, dar satisfacțiile n-au fost decât parțiale. Sportul studențesc a cedat totuși, colegilor de la

Cluj, „lanterna” și s-a apropiat la numai un punct de granița realizării depline. Bilanțul returului deosebit de fructuos (17 puncte și 18-19 golaveraj) însemna, ca poziție în clasament, un meritoriu loc VI, ceea ce, să recunoaștem, răsplătea în mare măsură strădaniile unui colectiv harnic, entuziasmat și valoros prin însăși dimensiunile succesului său din primăvara acestui an.

Căutînd acum o explicație cit de sumară a acestor succese va trebui să consemnăm, în primul rînd, buna capacitate de efort competițională a echipei, pregătirea tactică superioară a celeia din toamna lui 1972 și unitatea sa morală, premise ale unei spectaculoase metamorfoze, care au făcut din Sportul studențesc o formație cu drepturi cîștigate și pentru viitoarea ediție a Diviziei A.

Rămîne ca tînăra și ambițioasă formație a studenților bucureșteni să confirme bunele aprecieri și prestigiul de care se bucură în prezent, printr-o comportare care să se mențină la nivelul frumoaselor realizări din recenta sesiune de primăvară.

Ion MIHAIESCU

28 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Tănăsescu (30 de meciuri — 2.662 de minute de joc — totalul notelor 213), Sandu Mircea (30 — 2.650 — 200), Kraus (28 — 2.194 — 194), O. Ionescu (26 — 2.122 — 181), Leșcanu (26 — 1.791 — 167), Manea (21 — 1.660 — 133), Suciu (20 — 1.732 — 138), Moldoveanu (18 — 1.424 — 120), Lucaci (17 — 1.081 — 122), Cuișă (16 — 1.128 — 102), Cojocaru (15 — 1.274 — 87), Cazan (15 — 1.060 — 90), Chihaia (15 — 1.249 — 105), Damjan (13 — 1.125 — 86), Ion Vasile (11 — 988 — 77), G. Ionescu (10 — 885 — 60), Jurcă (10 — 655 — 53), Ciocirlan (9 — 689 — 53), Cuperman (9 — 473 — 54), Pana (8 — 652 — 53), Bujor (7 — 372 — 39), D. Nicolae (7 — 585 — 47), Jambalschi (7 — 454 — 41), Mălaianu (4 — 315 — 27), Radu (2 — 111 — 12), Brăgăla (2 — 110 — 11), Stroe (2 — 50 — 12), Georgescu (1 — 45 — 4).

16.

„U” Cluj — UN AN COMPEȚIȚIONAL CU MULTE DECEPȚII

„Aplaudată pentru evoluția sa foarte bună, „U” Cluj se infiltrează ca o echipă în MARE FORMĂ, BINE PREGĂTITĂ, AMBITIONAȘĂ, motive pentru care pașă dintre jucătorii ei — Anca, Crețu, Ștefan și Uifăleanu — sînt chemați la lotul național...”

Sustinatorii echipei clujene simt desigur o stringere de inimă. Pentru ei precizarea că, chiar dacă citatul de mai sus nu este prea actual, el nu a fost extras nici dintr-un număr de ziar de acum 5-6 ani! Mai precis, aparține cronicarului zărilor „Sportul” care exact acum un an făcea analiza comportării echipei studențesci clujene. Deci, n-a trecut decât un singur an, iar aprecierile vor fi de această dată, din păcate, schimbate radical. „U” reușind în numai 365 de zile de fapt, mai puțin chiar, performanța deloc lăudabilă

natului se încheia, Universitatea trecuse... aproape de cîoada clasamentului:

„U” Cluj 15 5 3 7 15—27 13

Sportul studențesc, echipă care pînă la sfârșit avea să depășească în clasament pe „U”, nu poseda decât opt puncte în acel moment!

Putea constitui această stare de lucruri un semnal de alarmă? Desigur, dar iată că nimeni nu se sesizează, conducerea secției de fotbal nu ia nici un fel de măsuri, iar antrenorul Ștefan Onisie nu se sfiește chiar să declare, la 5 ianuarie, următoarele: „Nu numai că doresc, dar și promit, că în anul 1973 echipa Universității Cluj — chiar dacă rezultatele mă vor contrazice — va presta cel mai spectaculos fotbal din campionat (!). Am și o surpriză. Am de gînd să promovez în prima echipă trei tineri talente, cărora nu le divulg numele, dar pe care

● GOLGETERII ECHIPLEI: Mureșan — 6 goluri, Uifăleanu — 5, Munteanu — 4, Crețu — 3, Barbu — 2, Lică — 2, Soa — 1.

● Crețu a marcat, în etapa a 27-a, un autogol pentru C.S.M. Reșița. Ciuplău a înscris, în etapa a 11-a, un autogol pentru „U” Cluj, iar Roman (C.F.R. Cluj) în etapa a 23-a.

● A beneficiat de 3 lovituri de la 11 m (Mureșan a transformat una, iar două le-a ratat), a fost sancționată cu 2 penalty-uri.

● JUCĂTORII ELIMINAȚI: Lică (etapa a 9-a), Crețu (etapa a 13-a), Uifăleanu (etapa a 29-a).

pa „mare”... Foarte mulți susținători ai lui „U” erau de părere că echipa de tineret-rezerve a clubului posedă destul jucători dotați cu suficiente calități pentru a le asigura o foarte normală și utilă promovare în prima divizie. Dar...

În cele din urmă, returul campionatului n-a avut decât un singur moment care a dat ceva speranțe clujenilor: victoria din etapa a 18-a, de la București, 1-0 cu Rapid. De altfel singura din întreg campionatul pe teren străin. În rest, destule contraperformanțe, care au dus la un retur și mai catastrofal decât prima parte a campionatului: 15-16. „U” Cluj 15 2 6 7 10—23 10

Așa se încheia un sezon care a înregistrat înfringeri la scor (0-3 cu Universitatea Craiova, 0-5 cu F.C. Argeș, 0-4 cu F.C. Constanța, 1-4 cu A.S.A.) și... două recorduri ale campionatului: 1. ultimul loc în clasamentul meciurilor „acasă” (16 6 6 4 15—16 18), cu un golaveraj negativ, deci, cel mai slab din întreaga divizie; 2. apărarea cu cele mai multe goluri primite (de la fel cu Sportul studențesc) — 50 !...

Astfel, clasamentul final al ediției 1972-73 a campionatului Diviziei A avea să consemneze prezența pe ultimul loc a echipei clujene: 16. „U” Cluj 30 7 9 14 25—50 23. Dintre jucătorii lui „U” numai Anca s-a menținut la nivelul valorii recunoscute, fiind situat pe primul loc — în urma notelor primite — în clasamentul mijlocașilor stînga, în vreme ce dintre toți ceilalți numai Lică mai apare între primii

tire din vara lui '72, de conflictul Pexa-Onisie, de schimbul nereușit dintre Adama (golgeterul de acum un an al echipei) și Soa și de multe alte lucruri. În sfîrșit echipei s-a instalat de mai multă vreme o forată periculoasă stare de auto-mulțumire. În ultima parte a campionatului, conducătorii echipei clujene s-au arătat foarte puțin împotriva antrenorului Ștefan Onisie, pe care l-au acuzat de dezinteres față de echipă, delăsare profesională, superficialitate și chiar viață care nu putea fi un exemplu pentru elevii săi. Același antrenor care fusese ridicat în slăvi în finalul campionatului precedent și investit cu încredere totală pentru cel încheiat în vara aceasta!

Abia cu 3-4 etape înainte de ultimul fluier de arbitru se „descoperiseră” păcatele așa de grave ale antrenorului citat ?...

În fine, pentru a trage linie peste o comportare cu prea mult sub așteptări, să spunem că, se pare, „U” a învățat ceva din trista experiență — ce putea fi, să nu uităm, și mai tristă... — a anului competițional 1972-73. Nou ales la cîrma secției de fotbal, doctorul Luca și alături de el antrenorul Avram și Hălușiu au hotărît plecarea în această vară mult mai devreme la pregătire. Anca, Ștefan și toți ceilalți vor acum să steargă din amintirea tuturor un vis urit.

Dumitru GRAUR

21 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Anca (30 de meciuri — 2.652 de minute — totalul notelor 217), Uifăleanu (30 — 2.560 — 194), Lică (29 — 2.179 — 194), Ștefan (28 — 2.460 — 191), Crețu (28 — 2.520 — 190), Solomon (27 — 2.385 — 189), Munteanu (26 — 1.664 — 167), Mureșan (26 — 2.183 — 177), Mihailă (26 — 2.005 — 167), Barbu (23 — 1.323 — 131), Cîmpeanu (22 — 1.920 — 157), Soa (20 — 1.494 — 135), Fanea Lăzar (18 — 1.329 — 91), Pexa (12 — 985 — 80), Porăchi (9 — 460 — 47), Coca (8 — 465 — 49), Totoișanu (3 — 240 — 21), Matei (2 — 180 — 14), D. Mocanu (2 — 180 — 13), Ciocan (1 — 90 — 7), Sudy (1 — 74 — 6).

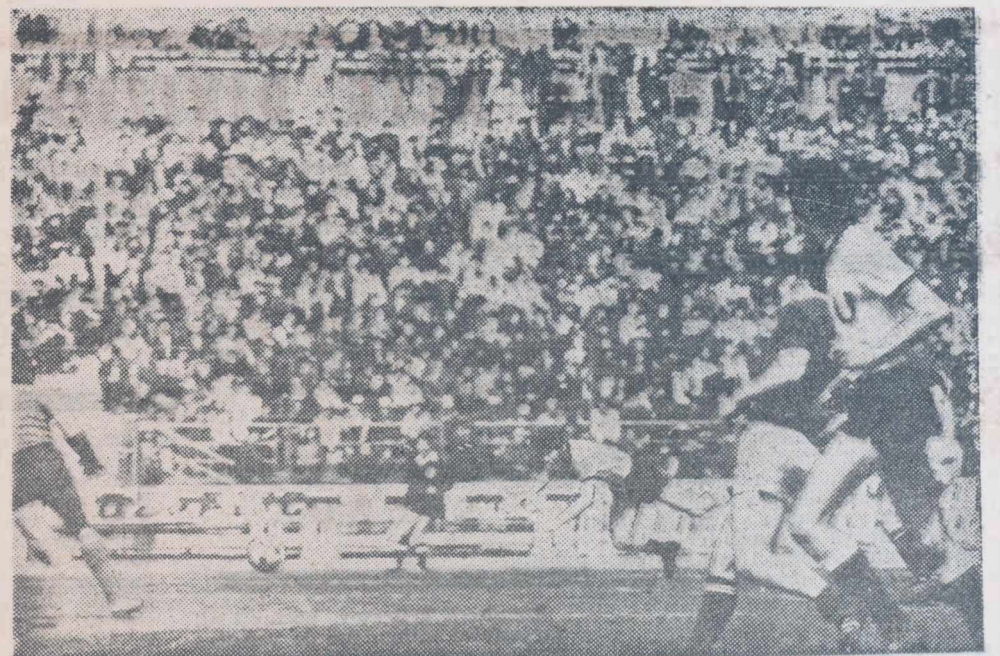
de a se roti cu 180 de grade...

După cum spuneam — și nu e un lucru prea nou — în vara anului 1972, după un sezon în care luptase, la un moment dat, chiar pentru titlu, „U” Cluj termina campionatul cu următorul bilanț: locul al treilea în campionat (30 16 5 9 39—27 37), la egalitate cu a doua clasată (U.T.A.), de care o despartea doar golaverajul, iar jocurile echipei antrenate de Ștefan Onisie încredințate pe suporterii studenților să sperie la mai mult pentru campionatul următor...

Dar iată că la sfârșitul toamnei, cînd turul campio-

spectatorii îi vor putea vedea în jocurile de campionat. Mai doresc ca finala Cupei României să se dispute între Steaua și „U” Cluj...

Vorbe aruncate în treacăt? Ce s-a realizat din visurile lui Onisie? Într-adevăr, rezultatele au fost decepționante dar nici fotbalul practicat de studenți n-a putut entuziasma pe nimeni. Contră! Universitatea s-a înfrînt în Cupă cu Steaua (o altă corijență a campionatului), dar înfringerea clujenilor s-a produs abia în stadiul sferturilor de finală. Cit despre cei trei tineri pe care Onisie abia aștepta să-i introducă în echi-

Chiar în ziua de 1 aprilie, „U” Cluj s-a hotărît să-și păcălească suporterii, cîștigînd la București, împotriva Rapidului. În imagine, Lică (în dreapta) privește cum balonul centrat de el este reluat, din plonjon, cu capul de Mureșan, care înscrie spectaculos. Din păcate, victoria din etapa a 18-a nu avea să fie decât un foc de paie...

Foto: S. BAKCSY

Ne aflăm în sezon „mori”. În stadionul său, împietrit de liniște, U.T.A. își regăsește plăcerea de a juca. În prim plan, antrenorul Toma Jurcă; mai pot fi recunoscuți Broșovschi, Pirvu, Birău, Popovici.

Foto: D. NEAGU

U. T. A. LUPTĂ PENTRU A-ȘI REGĂSI VECHEA PLĂCERE DE A JUCA

U.T.A. se află în momentul de vîrf al pregătirii noului campionat. Ea a lăsat în urmă 22 de zile de antrenamente (37 la număr) asidue. A refuzat în mod deliberat deplasarea la Moneasa, unde aerul tare, ozonificat, nu putea, totuși, suplini absența unui teren de joc corespunzător. Pentru că, cei de la U.T.A. au vrut să-și redescopere plăcerea de a juca. Antrenorul Jurcă observase că această echipă, suprasolicitată ani de zile, ruginită într-o concepție de joc bună dar fără oameni proaspeți care să o poată perpetua, a acuzat în ultimul campionat o apatie generală, o stare de poticnire, o lipsă de vioiciune, nefastă, pe parcursul ultimului sezon. De aceea, vacanța a fost îndestulătoare (16 zile), acumulările fizice ulterioare, drămuțe cu grijă, și în nici un caz rupte de antrenamentele cu mingea la picior.

Asadar, echipa arădeană a parcurs o primă etapă (11-18 iulie) de readaptare la efort. De regulă, dimineața se alerga în circuit, în pădurea Ceala, de pe malul Mureșului, iar după-amiaza era afectată pregătirii specifice, pe stadionul propriu, iar în ziua de 18 iulie a avut loc primul meci de verificare (8-1 cu Gloria Arad). Această întîlnire a fost punctul de start al celei de-a doua perioade mari din ciclul pregătitor, cînd partidele amicale (6-0 cu Constructorul Arad, 2-1 cu U.M.T., la Timișoara și 1-1, în deplasare cu

F. C. Bihor) au alternat cu sedințe zilnice defalcate: pregătire fizică + pregătire specifică. Această etapă (încheiată luni) a fost mai complexă, mai dură, și de aceea a fost precedată de o vizită medicală ce trebuia să dea răspunsul la următoarea întrebare: cît s-a recuperat din procentul de 25-30 la sută de pierdere a capacității fizice, survenită, firesc, după răspîndirea jucătorilor în concediu? Și noul medic al echipei, dr. Ioan Bălu, după testări atente a concluzionat că acumulările s-au îngrămădit în mușchii jucătorilor, în proporția așteptată.

Ce a dorit Toma Jurcă de la cele 12 „zile de foc” ale acumulărilor maxime?

În primul rînd, completarea pregătirii fizice însușită în prima parte a antrenamentelor. Profilul lecției a devenit mai puțin monoton, alergărilor inițiale adăugîndu-li-se lucrul intens cu mingi medicinale, haltere, corzi elastice. În al doilea rînd, el a urmărit consolidarea pregătirii specifice, accentuîndu-se în reuniunile de după-amiaza, conducerea balonului, preluarea, pasa (scurtă, medie, la distanță), finalizarea. Și, în sfîrșit s-a luat în considerare organizarea jocului, repetîndu-se diverse feluri de joc, exersîndu-se pe compartimente, faze posibile din structura unei partide. Mecuriile disputate au venit, firesc, ca un examen al tuturor acestor teme efectuate.

La ora cînd citiți aceste rînduri, U.T.A. a pășit în etapa finală a pregătirii, concepută ca o repetiție generală a campionatului. Este o avangardă, cu regim de jocuri duminică — miercuri — duminică, întocmai începutului sezonului oficial, perioadă cînd se pot face retusuri, cînd formula de echipă se poate cristaliza, omogeniza. Antrenorul Jurcă ne-a mărturisit că nu este cazul și nici timpul material pentru a experimenta o concepție de joc cu desvîrșire înedită. Prin urmare, U.T.A. va repela (se speră, mai viguros) profilul tactic obîgnut, cu un singur amendament, însă: linia de mijloc va trebui să fie mai flexibilă, cu o rotație permanentă a „celor trei” în ipostazele preținoase de fazele fundamentale ale jocului. (Această modificare apare, ca o necesitate, după retragerea din activitate a lui Petescu, jucător cu sarcini exclusive, sablonate, în momentele de apărare, cînd acționa ca un „libero” în fața fundașilor).

Din Arad ni se dau asigurări, că după partidele susținute, toți fotbalistii manifestă o dispoziție de joc multumitoare. Antrenorul textilistilor, remarcă, fără rezerve, aportul următorilor jucători la pregătirea lăsată în urmă: Vidac, Birău, Kun, Dumide, Broșovschi și Trandafilon.

Ion CUPEN

VEȘTI DE LA ALTE DIVIZIONARE A

SPORTUL STUDENTESC

Luni, jucătorii bucureșteni s-au întors de pe litoral unde au susținut, duminică, un joc amical cu F.C. Constanța, cîștigat cu 2-1 în această săptămîină studenții se vor pregăti în familie, întrucît sîmbăta și duminică participă la jocurile din „cadru”. „Cupei municipale București”. Dintre componenții lotului — numai Lescanu nu este apt de joc, acuzînd dureri în regiunea genunchiului drept. El va fi supus curînd unui minuțios control medical pentru stabilirea precisă a diagnosticului.

STEAGUL ROȘU

Elevii antrenorului Nicolae Proca și-au încheiat perioada de pregătire de la Poiana Brașov, continuînd-o, cu seriozitatea care-i

caracterizează, la Brașov. Duminică au susținut încă un joc, de data aceasta cu Universitatea Craiova. Scor 0-0. În ciuda rezultatului, antrenorul Proca se declară foarte mulțumit de acumulările dobîndite pînă acum. Toți jucătorii se află într-o excelentă formă sportivă, inclusiv fundasul central Olteanu, complet refăcut după accidentul suferit în turul campionatului precedent.

STEAGA

Duminică, la Brașov, bucureștenii au susținut ultimul joc de verificare din cadrul pregătirilor efectuate la munte. Adversarii militarii au fost fotbalistii de la Tractorul Brașov, care le-au dat o replică bună, partida încheindu-se la egalitate, 2-2. Autorul celor două goluri ale Stelei, Răducanu.

De luni, Steaua a revenit în Capitală, pregătirile continuînd în același ritm. Sîmbăta ros-albaștrii iau startul în Cupa munt-

eciului București, bun prilej de verificare a potențialului de joc înainte de inaugurarea celui de-al 26-lea campionat al echipei.

F.C. CONSTANȚA

După un stadiu de pregătire de o lună în orașul de pe litoral, fotbalistii constanțeni susțin două jocuri de verificare în deplasare. Astăzi ei vor juca la Tulcea cu divizionara B Delta, iar duminică vor fi oaspeții orașului Brăila unde înfilnește echipa locală, Progresul. Odată reveniți la Constanța, antrenorii E. Hașoti și P. Conăniță vor acorda o deosebită atenție stabilirii și omogenizării formației de bază care va fi folosită în prima etapă de campionat, în partida cu Dinamo.

Ultimul test înainte de startul va avea loc la mijlocul săptămîinii viitoare cînd constanțenii vor primi replica unei formații de Divizia C. În afara mijlocasului Vigu nu se anunță alte noutăți în lotul reprezentanței litoralului.

DINAMO ACCELEREAZĂ RIT

Ați fost săptămîinile trecute pe Valea Prahovei? Da? Înseamnă că ați văzut mai în fiecare dimineață și cu deosebire după-amiaza un ciclist solitar care urca serpentinele de la Timiș sau drumul spre Poiană. I-ați văzut, desigur, cum apăsa în pedale și v-ați gîndit că este vreunul dintre sportivii care, curînd-curînd vor lua startul în cine știe ce competiție ciclistă sau tur al vreunei țări.

Dar să-l lăsăm pe acest ciclist — a cărui identitate vă vom spune-o mai jos — și să coborîm, de pe pantele Timișului sau ale Poienii, în Brașov. Pe frumoasa bază sportivă a clubului Dinamo din orașul de la poalele Timpei, o „trupă” de tineri în treninguri albastre și roșii răspund la comenzi ale unui alt tînar, blond, pe care... parcă l-am mai văzut pe undeva. La un moment dat apare un sac cu mingi și atunci, ne edificăm: sînt fotbalisti. Privindu-i mai atent, îi recunoaștem pe cîțiva dintre ei, lată-l pe Sălceanu, pe Florian Dumitrescu, pe Dobru, pe Sandu Gabriel, pe Moldovan și pe alți cîțiva jucători de la Dinamo București. Iar tînarul cel blond de care vorbeam mai sus nu este altul decît antrenorul echipei, Ion Nunweiler. Alături, secundul său, prof. Gheorghe Timar.

Firește, ce pot să facă acești fotbaliști, cu doi antrenori în mijlocul lor și cu sacul cu mingi, decît... pregătire! Pregătire pentru noul campionat, al cărui start se apropie alt de repede.

Zilele trecute i-am înfilnit din nou pe dinamoviști. De data asta la București, chiar pe stadionul lor. Din înălțimea scîrilor de la tribuna a doua, panorama parcului sportiv Dinamo se întindea în toată splendoarea ei. Pe gazon, aceleasi mîgildete pe care le văzusem cu cîteva timp în urmă la Brașov; nu lipsea nici ciclistul înfilnit pe drumul spre Poiană. Numai că de data asta el înconjură cu sîrg, pe

pista, terenul de fotbal. Ne-am așezat pe o bancă. Într-un moment cînd ciclist venea spre noi în plină viteză, l-am recunoscut pe Cheran. Pe Florian Cheran care, după cum am aflat de medicul Mircea Ciortea, și-a cumpărat o bicicletă de curse și face zilnic antrenament — a se citi: zeci de kilometri parcurși dimineața și după-amiaza — pentru a-și reeduca gîndul la care cu cîteva vreme urmă a suferit o operație de menținere. Să-l lăsăm pe Cheran să-și facă treaba (pînă la urmă va împlini cîțiva 60, porția pentru dimineața aceluiași zile) și să asistăm la antrenamentul jucătorilor din echipa campioană Lipsesc personalitățile formației (D. Mitache, Dinu, Deleanu, Nunweiler) plecate împreună cu reprezentativa țării în turneul din Franța. Răspuns însă prezent la apelul celor doi antrenori, jucătorii: Cava, Constantinescu, Eftimescu — portar; Dobru, Sandu Gabriel, Sătmărean, II, Lucuță — fundași; Sălceanu, Moldovan — mijlocasi; Florian Dumitrescu și Vrinceanu — atacanți. Deci un total de 11 jucători.

„Într-adevăr, sîntem cam pușini obligațiile noastre au crescut față de anul trecut, pentru că de data asta participăm la competiția europeană de vîrf, „Cupa campionilor”. Cu toate acestea, pe cei patru plecați în Franța, cu ei, desigur, fața echipei schimbă în bine, dar toțiși lotul este foarte restrîns. Au plecat destui jucători și au venit foarte pușini, adică doi, fiecare cu carantină de șase luni. Nicolae de la Azotul Slobozia din Divizia C și Radu Pamfil, un mijlocas foarte talentat, de la Minerul Ba Mare. După cum vedeți, noi ne strîduim — și cred că reușim — să realizăm o pregătire cît mai bună. E altfel sîntem foarte mulțumiți de modul în care răspund la solicitări jucătorii aflați în lot. Dar, totuși, e greu să poți fi înlocuit de Lucescu p-

JIUL SE ANTRENEAZĂ CU UNUI ALERGĂTOR DE CURS

Odată reveniți din vacanță, după cîteva antrenamente la Petrosani necesare readaptării organismului la efort, jucătorii echipei Jiul și-au stabilit cartierul general al pregătirilor în vederea noului sezon competițional în frumousul oraș Piatra Neamț. Eleganțul hotel Ceahlăul îi găzduiește pe fotbalistii din Valea Jiului și pe noul lor antrenor, Traian Ivănescu. Motivul pentru care au preferat să vină la Piatra Neamț l-am aflat de la noul antrenor: „Am făcut această alegere gîndindu-ne la condițiile optime de pregătire ce ni le oferă această frumoasă localitate.

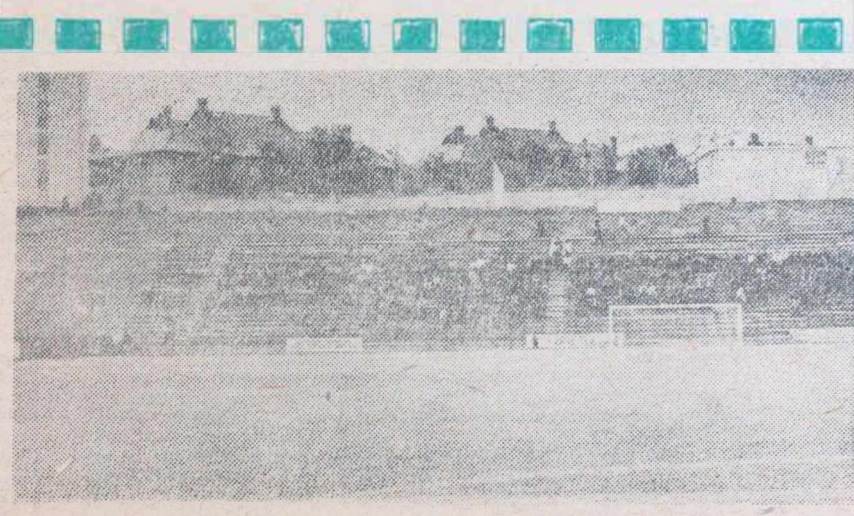
De la 20 iulie ambițiosul antrenor Traian Ivănescu și-a început stagiul la Jiul, alcătuiind un program complex de pregătire. Dimineața, jucătorii sînt supuși unor antrenamente care urmăresc îmbunătățirea factorilor fizici. Colinele din apropierea orașului sînt escaladate de jucători, 60 de minute de alergare continuă într-un tempo ridicat, pe teren variat. După-amiaza, pe stadionul Ceahlăul, se lucrează într-o gamă variată de procedee, îmbunătățindu-se latura tehnică. În această perioadă Jiul a susținut și cîteva jocuri de verificare, programate gradat, la început cu o echipă de Divizia C (Cimentul Bicăz, 3-1), apoi cu una din B (Ceahlăul P. Neamț, 4-1) și ultimul meci cu Politehnica Iași, din A (1-0). Trei victorii care-i dau repere bune antrenorului Ivănescu. „Ceea ce este îmbucurător, ne-a declarat el, toți jucătorii manifestă o excelentă dispoziție de lucru, se străduiesc să primească un loc în 11-le de bază. La început am fost puțin cam sceptici, dar acum, după cele 24 de antrenamente efectuate, m-am convins că am avut șansa să dispun de un lot valoros, care cuprinde jucători disciplinați și ambițioși. Sînt foarte receptivi și atenți la indicațiile mele. Nimeni nu

GRAMA

are ceva de reproșat. Coeziunea sa fletează dintre cei vîrstnici și cei tineri, este o realitate, așa că am toate motivele să mă bucur de mediul propice în care îmi desfășor activitatea. Îmi îndrept atenția, în aceste zile, spre aprofundarea unei idei de joc care să corespundă posibilităților lotului de care dispun. Intenționez ca echipa să se obișnuiască cu două stiluri diferite: în partidele de acasă, vom adopta o așezare normală în teren (1-4-2-4), iar în deplasare masivul Stoker va acționa în fața fundașilor centrali, aceasta pentru mărirea siguranței în apărare.”

Este firesc ca antrenorul Tr. Ivănescu să fie respectat de jucători. Ne amintim că el a activat în anul 1966 pe postul de fundas central la Jiul

ARELE A AU INTRAT ÎN „LINIA DREAPTĂ” A PREGĂTIRILOR

DAR...

...ma, după cum Cosma, Bataciu aspar erau fotbaliști de prima. Vă rog să notați că Doru Pop și Nicolae Petre nu s-au pre- t nici ei la pregătiri. Deci, posi- viitoare necazuri și cu ei". usele celor doi antrenori, Ion reiller și Gheorghe Timar, ținind a de obligațiile sportive ale lui mo în anul competițional ce vine de repede, erau reale. Jucătorii, cum ne-a demonstrat cu datele și dr. Mircea Ciorteia, se prezin- parte bine din punct de vedere gic. Apropiatele partide inter- nale pe care Dinamo le va sus- în Turcia, vor amenda calitatea ărilor efectuate pînă acum. Dar umai de pregătiri este vorba, ci, cum am arătat, la Dinamo este ie și de completarea lotului dacă n ca echipa noastră campioană ibă o comportare care să onoreze ul românesc în prestigioasa a a campionilor europeni".

Mircea TUDORAN

„PERIOADA BORSEC” ȘI... SPERANȚELE POLITEHNICII IAȘI

Vila 50 o știa oricine. Acolo, în splendida stațiune care se cheamă Borsec, se găseau fotbaliștii ieșeni. I-am aflat pe jucătorii Politehnicii la oră de seară, la cină, mîncînd cu o poftă pantagruelică, ca după un „amical” serios (1-1 cu Gaz metan Mediaș). Atmosferă plăcută, deschisă. La ora 21,30 fix s-a auzit apelul: „Băieți, gata, în camere! Peste o jumătate de oră, stîngerea". Am rămas, împreună cu responsa- bilii echipei, stăpîni pe noapte, dis- cutînd la nesfîrșit, notînd...

„TOATE PINZELE SUS”

— De mult mi-am dorit „cirma” unei formații universitare. Aici, la Borsec, ne-am cunoscut. Imi plac acești băieți, imi place tinerețea lor sint ascultători, muncitori, sînt oa- meni cu care te poți înțelege bine. Lotul, luat în general, nu e mai gro- zav decît altele. Dar cine pornește la drum, la un drum lung și greu cum e campionatul, nu are decît o deviză optimistă: Toate pinzele sus! Mai ales că am un ajutor, prof. Ion Ma- rica, pe care îl cunosc de ani de

trebuit să facem depășiri la Tulgheș și la Toplița. (DORIMEDONT MACOVET, secretarul clubului).

— Li impart pe băieți — din punctul meu de vedere — în două grupe mari: prima, a celor pentru care re- adaptarea la efort se face ușor — și o a doua la care acesta cere mai mult timp, iar dozarea efor- tului necesită supraveghere. Am testat zilnic jucătorii, în special car- diovascular, iar la 24 iulie am efec- tuat un control complet. Indicele sa- tisfăcător, spre bine. Romiță I, Ailoa- ie, Miclos, Simionas și Ince s-au prezentat excelent. Blejuscă a con- tractat o entorsă la genunchiul drept și i-am aplicat gips. (dr. ION APOS- TOL).

DIN CARNETUL ANTRENORULUI SECUND

Toată lumea știe că Ilie Oană pune mare preț pe disciplină și bună or- ganizare. Prof. Marica este, cel puțin sub aspectul acesta, colaboratorul ideal al antrenorului emerit al Poli-

În prim plan un cuplu fa- miliar iubitorilor fotbalului: ie- șenii Lupulescu și Simionas, pe care-i vom revedea din nou, la lucru, în Divizia A.

ferită de vînt și de ploii, Oană în- cerca scheme tactice, nedîndu-se înapoi de la exemplificări... practice. Ea una din ședințele teoretice, secre- tarul clubului l-a invitat la „catedră” pe Mircea Sadovcanu, membru în Colegiul central al arbitrilor, aflat în concediu la Borsec. Subiectul „di- zertației”: Regulamentul de joc, re- lația arbitru-jucător.

LOTUL

Mulțumită în general de echipă, de stadiul actual al pregătirilor, con- ducerea tehnică nu-și ascundea regre- tul de a nu putea prinde în pregătiri lotul întreg. Lupulescu și Sofian au absentat motivat, Ianul și Hanceru au urmat tratamente pe litoral, Cos- taș și Dănilă sînt plecați, cu lotul de tineret. Deci, șase titulari! În schimb „Poli” nu a făcut nici un transfer de senzație. „Cea mai bună achiziție este... antrenorul Oană” (D. Macovet). Astfel, la Borsec au fost 19 jucători: Pop, Atimoftoaie (portari), Anton, Stoicescu, Samoilă, Romiță I și Ro- miță II, Ciubotaru, Miclos, Simionas, Goleac, Andrioaie, Ailoaie, Ince, Marica, M. Moldoveanu, C. Ionescu, Blejuscă, Toacă. Cei doi antrenori medicul echipei, secretarul clubului, maserul T. Mihai și Mitică Gherasim, a fost fotbalist timp de 25 de ani, acum un adevărat părinte al mai tinerilor lui prieteni, „magaziner cum îșiul nu mai are”, — completau mica delegație ieșeană.

Întreg lotul a fost rulat în cele trei meciuri amicale susținute: la 22 iulie, la Borsec, cu Apemin (o re- priză și Miercurea Nirajului (cea- laltă repriză); la 25 iulie, la Gheor- gheni cu C.F.R. Cluj (scor 2-1), la 27 iulie, cu Gaz metan Mediaș, la Toplița. Duminică, 29 iulie, Politehnica a jucat la Piatra Neamț, unde a în- tîlnit Jiul Petroșani (0-1). Astăzi, ea va primi acasă replica puternicei formații iugoslave Velez Mostar.

Tînăra echipă a Iașului studențesc în a cărei maturitate crede Ilie Oană, privește calm apropiatele examene ale campionatului. Nu dorește marea cu sarea, știe că va fi, poate, mai greu ca orîcînd, vrea doar ca „dul- cele tîrg al ieșilor” să aibă și la anul reprezentanți sub soarele primei di- vizii. Seriozitatea „perioadei Borsec” arată însă că Politehnica speră, în taină, la mai mult...

Geo RAETCHI

„CUPA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI” LA A VII-a EDIȚIE

La sfîrșitul acestei săptămîni, mai precis sîmbătă și duminică, stadionul „23 August” va găzdui jocurile tradiționalei competiții „Cupa municipiului București” organizată de C.M.B.E.F.S. La competiție participă e- chipele bucureștene STEAUA, RAPID, SPORTUL STU- DENȚESC și STEAGUL ROȘU, cîștigătoarea ediției pre- cedente a trofeului.

Acest program atractiv, considerat ca avanpremieră

înaintea deschiderii noului sezon fotbalistic, se va des- fășura astfel:

Sîmbătă 4 august cuplajul va fi deschis de întîlni- rea Sportul studențesc-Steagul roșu, urmată de parti- da Steaua-Rapid. Duminică, învinsele vor juca în des- chidere, iar învingătoarele în meci vedetă.

În ambele zile ora de începere va fi 18.

BIȚIA... LUNGĂ

...măi un accident l-a obligat să în- te la fotbalul de performanță. Aceasta nu a însemnat și des- irea de gazon, el devenind o pe- dă de timp antrenorului secund al nației din Valea Jiului. Cei mai tînci jucători, Stoker și Libardi, fost, în acea perioadă, coechi- li, ultimul fiind astăzi căpitanul pei și în același timp, secundul la conducerea tehnică.

a Piatra Neamț, Georgescu, Sto- Tonca, Dodu, Grama, Naghi, Li- ti, Urmes, Cotormani, Roznai, țescu (Ion Gabriel este plecat cu l de tineret la Festivalul mondial tineretului și studenților de la lin), carora li s-a adăugat Moca- Nițu și Vlad (veniți de la Stea- Naste (Politehnica Iași), Selimesi (rom Brașov) și Stoian (revenit la Mureșul Deva), se pregătesc cu a seriozitatea, nu preocupesc nici efort, fiind conștienți că numai el Jiul va avea o comportare su- oară în campionatul care bate la Grama se reintegrează ceva mai a în procesul de instruire, dar totuși să-și recîștige viteza, su- ea și detenta, calități aflate de ne- ire unui fundas, iar Georgescu ează suplimentar pentru a elimi- acele câteva kilograme în plus. I, atmosfera de muncă existentă labara fotbaliștilor de la Jiul lăsa se întrevadă că ei vor avea un cu- de spus în campionatul viitor. ondițiile optime de pregătire, en- asmul și priceperea antrenorului ăescu, experiența jucătorilor con- ați, modestia și ambiția celor ti- i, sînt tot altfel de dovezi că supor- i din Valea Jiului vor avea — spe- cel puțin — suficiente motive satisfacție cu echipa lor. a 2 august, jucătorii Jiului vor eni la Petroșani.

Gheorghe NERTEA

zile. Mi-a fost și glev. (ILIE OANA — antrenor principal).

— Am ales Borsecul pentru aerul său minunat, pentru liniștea și pen- tru apa sa vestită. Acestea împreună înseamnă sănătate. Numai că avem un mare „of”. Terenul. Bun, nu cu multă vreme în urmă, acum e dat ui- țării. Nu am putut face pe el mare lucru, deși chiria am plătit-o. Dacă gările ar fi gospodari ca lumea, vă asigur, mai veneau aici cîteva divi- zionare. (n. n. — Ce părere are A. S. Apemin și organele locale?). Asa, a

tehnicii Iași. Trei caiete ascund în paginile lor întreaga istorie a „peri- oadei Borsec”. Pregătiri, timp de 12 zile, însumînd 15 antrenamente, trei jocuri, cinci ședințe teoretice. Ea în- ceput, normal, accentul s-a pus pe readaptarea la efortul fizic general: prelucrarea tuturor grupelor muscu- lare, crosuri spre Grota Ursului sau Izvorul Străvechi (s-au alergat în to- tal aproape 70 de kilometri), sprin- turi în pantă și pe teren plat (3x5, 3x10, 3x15, 3x20, 3x30, 3x50), exerciții în circuit cu mingea medicinală,

C.F.R. CLUJ PUNE ACCENT PE ÎMBUNĂTĂȚIREA EFICACITĂȚII

DUMINICĂ 29 IULIE A FOST INAUGURAT MODERNUL STADION AL FEROVIARILOR

Duminică, la Cluj, sportivii cefe- risti și suporterii sau simplici lor sim- patizanți și-au dat înlînire sus, spre Cetățuia, în cartierul Gruia, pentru a participa la inaugurarea stadionu- lui C.F.R. Splendidă această realizare a feroviarilor clujeni! Amenajată pe locul vechiului teren, noua „casă” a C.F.R.-ului din orașul de pe Someș se înserie ca o bază sportivă model, dispunînd de toate anexele necesă- re: bazin, saună, sală de masă, două cabine spațioase cu dulăpioare pentru fiecare jucător, magazii, ves- tiar pentru arbitri, cabinet medical, două săli de forță. Stadionul, numai pentru fotbal, fără nistă, are două tribune terminate în care pot lua loc peste 10.000 de spectatori, tabelă de marcat electrică, un teren de 102,65 m, cu un gazon care poate fi cali- ficat, fără nici o exagerare, ca ex- celent. La Cluj a plouat multe ore în sir: a plouat pînă sîmbătă seara. E bine, datorită drenajului foarte bun, duminică dimineața gazonul se prezenta în condiții excepționale. În perimetrul noii baze sportive cluje- ne au mai prins contur un teren de zgură, cite unul de tenis, baschet și volei. Așa se prezintă, la această oră, stadionul C.F.R. (seful proiectu- lui: ing. Cornel Miculescu, de la a- telierul de proiectare al regionalei

C.F.R. Cluj), în tribunele căruia au luat loc, duminică, peste 10.000 de spectatori, tineri și bătrîni îndrăgos- iți de fotbal, de C.F.R. Înaintea festivității inaugurale — în cadrul căreia tov. Aron Dudaș, directorul general al regionalei C.F.R. Cluj, președintele de onoare al Asociației sportive C.F.R., a adresat calde cu- vinte de mulțumire celor care au contribuit la construirea stadionului, dat în folosință în cinstea apropiatei noastre sărbători naționale — am stat de vorbă cu patru septuagenari, Va- sile Cozac, Alexandru Chiliji, Chifor Culean și Carol Feilinger, foști ju- cători ai echipei C.F.R. Cluj din anul 1923! Trup și suflet alături de albi- visinii de-a lungul anilor, cei patru bătrîni prieteni au ținut să asiste la primul meci jucat de C.F.R. pe noul ei stadion.

Partida a opus două echipe aflate pe trepte de pregătire diferite. Se- lecționata Cubei s-a prezentat bine la Cluj, venind după o suită de în- tîlniri internaționale cu adversari destul de puternici. Pentru C.F.R., însă era al patrulea meci de verifi- care de la reluarea pregătirilor (2-2 cu B.V.S.C. la Budapesta, 5-1 cu Muresul Toplița și 1-2 cu Politeh- nica Iași, la Gheorghieni). Cu excep- ția debutului de partidă, elevii an-

trenai de dr. C. Rădulescu, s-au mișcat destul de greoi, avînd ca cir- cumstanță atenuantă faptul că doar cu o zi înainte încheiaseră perioada pregătirii fizice generale de la To- plița, unde au efectuat cîte două și trei antrenamente zilnic. „Nu mă în- grijorează lipsa de vioiciune a ju- cătorilor mei din meciul de azi — afirmă antrenorul C. Rădulescu. Ma- rea noastră lacună, evidențiată în campionatul trecut, în mare măsură și în partida cu selecționata Cubei, este ineficacitatea. Ne-am descurcat greu în meciurile de acasă, n-am știut să desfăcem apărările aglome- rate. De la această realitate am por- nit în pregătire pe care o facem pentru noul campionat. Îmbunătăți- rea eficacității, mărirea vitezei de joc, și reactualizarea fotbalului pe extreme sînt preocupările noastre principale în momentul de față.”

Clîija din... germentii acestor preo- cupări s-au putut observa și în me- ciul cu selecționata Cubei. Primul gol, de o frumusețe rară (Tegau) a fost rezultatul unei faze formida- bile de rapide și de precise.

Pe parcursul celor 90 de minute de joc C.F.R. a construit ingenios și alte faze, cele mai multe încheiate cu suturi puternice (16 în prima repri- ză, 12 în a doua) la poarta unui goal-

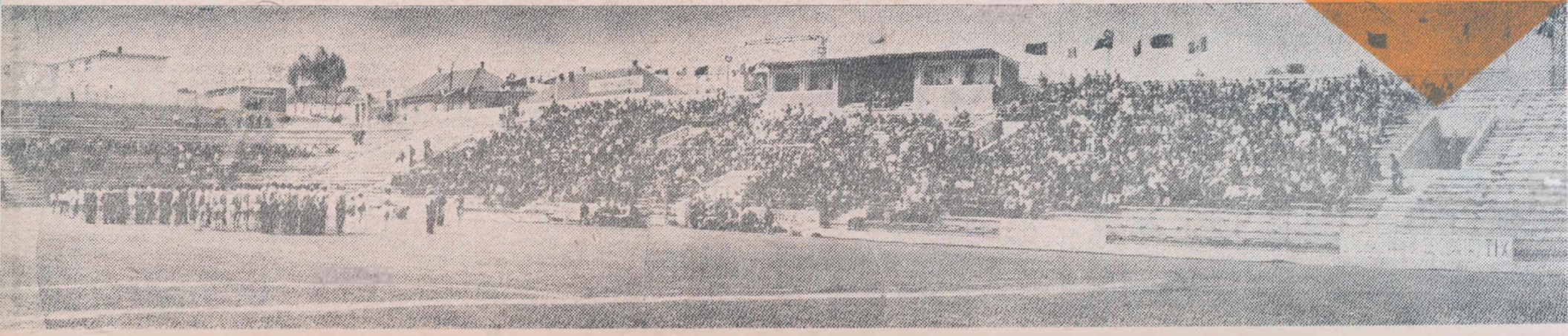
keeper (William Bennett) inspirat, cu- rașos, felin. Dar, pînă la realizarea numărului dorit de acțiuni finalizate, echipa clujeană are încă de străbă- tut un drum anevoios, de efectuat multe ore de muncă intensă, fără rabaturi.

Pe agenda pregătirilor viitoare, pînă la începerea campionatului, stau înscrise mai multe jocuri de verifi- care programate din trei în trei zile. Printre acestea se află întîlnirile cu Industria sirmei Cimpia Turzii nou promovată în Divizia B și echipa maghiară Vasutas Budapesta. Desigur, pe parcursul acestor meciuri, antre- norul va urmări cu insistență obiec- tivul principal pe care și l-a propus — mărirea tempo-ului de joc — și, firește, stabilirea celei mai bune for- mule de echipă.

Laurențiu DUMITRESCU

Duminică dimineată, Clujul s-a îmbogățit cu o nouă bază sportivă. Iată o vedere panoră- mică a stadionului C.F.R.

Foto: S. BAKCSY

CAMPIONATUL DE TINERET — REZERVE

Cu fiecare ediție consumată, campionatul de tineret-rezerve a lăsat loc diverselor comentarii favorabile sau mai puțin favorabile, nu atât asupra calității competiției, cât mai mult asupra utilității ei. Au fost destule „voici” care au blamat o astfel de formulă, considerând-o ineficientă, costisitoare și formală.

Nici ediția trecută n-a fost scutită de discuții, dar, spre deosebire de trecut, acum, majoritatea tehnicienilor recunosc deschis rațiunea existenței campionatului cadetilor. Cu toții sînt de acord că de pe urma lui, cu condiția să se țină cu consecvență serios și constituțios, divizionarele A trag destule foloase. În ultima instanță el recompensează din plin eforturile materiale și organizatorice reclamate de funcționarea acestui campionat. În mare, de altfel, ediția 1972/73 a campionatului, în jurul căreia interesul de concurs a crescut simțitor, și-a îndeplinit mai consistent obligațiile ce decurg din însăși titulatură pe care o are — de tineret-rezerve.

Bunaoară, se știe că principalul obiectiv al competiției este acela de a forma în permanență jucători apti de a juca în echipele seniorilor la nivelul și cerințele primei scene a fotbalului nostru. Cifra promovărilor în eșalonul superior în anul competițional trecut — 51 la număr — vine să confirme, în primul rînd, utilitatea intrării și, bineînțeles, calitatea muncii antrenorilor. Florin Marin (Rapid), Lucuță Cosma, Bănelu (Dinamo), Anghel, Anghelini, Mateescu (Steaua roșu), Schepp (U.T.A.), Ion Ion, Iovănescu (Steaua), sînt doar cîteva exemple din lungă listă a noilor apariții în Divizia A. Dacă punem la socoteală că unii dintre ei au devenit titulari în echipele de seniori, atunci ne putem declara satisfăcuți de bilanțul trecutei ediții a campionatului. Ea s-a dovedit utilă și de mare ajutor antrenorilor și prin acel număr de jucători care, din cauza unor traumatisme au întrerupt mai mult sau mai puțin activitatea, și-au găsit forma sportivă corespunzătoare în jocurile disputate în tineret-rezerve.

Dar, pe ici-pe colo, în acti-

vitătea competițională a tinerilor jucători au apărut și destule minusuri ce frînează obținerea unui mai mare randament pe linia cerințelor actuale. Aducîndu-le, acum, în discuție, nu facem altceva decît să oferim cîteva motive de

maneu și Petre Victor — Dinamo, Ciocă — Rapid, Nădășan — Jiul etc), în care tinerii jucători sînt titulari cîte doi-trei ani în campionatul cadetilor. Cu alte cuvinte, desi timpul îi convinge pe antrenori și conducătorii de cluburi că nu se întrevide nimic la orizont, totuși, se investesc, în continuare, muncă și bani în presupuse talente.

A DOUA CAUZĂ: nivelul procesului de instruire nu se deslășoară la parametri ceruți de fotbalul de performanță. Grav este faptul că nu se respectă indicațiile Colegiului central al antrenorilor referitor la numărul, volumul și inten-

sionat. Excepții foarte rare, ca să nu spunem că n-am prea văzut așa ceva, cînd cineva rămîne pe gazon peste programul fixat de antrenori pentru acele „blestamate” — repetări — absolut necesare autoperfecționării. Din curiozitate, eu citiva timp în urmă, am investigat un număr de 10 antrenori de Divizia A cerîndu-le să ne dea nume concrete de tineri fotbaliști care apelează la „antrenamentul-supliment”. Răspunsul a fost negativ.

Sigur că și antrenorii au partea lor de vină în crearea acestei atmosfere funcționiste, călduțe, de pregătire. Poate că a venit timpul să se stabilească

a ceea ce are de făcut suplimentul tinerilor jucători (în funcție de defecțiunile descoperite și știute), dar și un control al modului cum acesta își îndeplinește programul individual.

Iată, deci, doar cîteva din lipsurile prezente în campionatul de tineret-rezerve. La ele s-ar putea adăuga și slaba colaborare cu antrenorii primelor echipe; alegerea nepotrivită a orelor și a terenurilor de antrenament și jocuri, fapt ce împiedică asupra calității competiției ca atare; concesile făcute de antrenori privind disciplina jucătorilor, atât în procesul de instruire cît și în afara lui. Federația de specialitate, cunoscînd toate acestea, ar trebui să fie și mai intransigentă în luarea măsurilor corespunzătoare, sancționînd antrenorii și conducătorii secțiilor atunci cînd constată perpetuarea lipsurilor semnalate sau, de ce nu?, să stimuleze mai substanțial acolo unde rezultatele bune și foarte bune sînt evidente.

Campionatul de tineret-rezerve are mari resurse neexploitate încă. El poate, și trebuie să devină principala sursă de sporire a fondului valoric al fotbalului nostru, cu condiția unei munci tenace, serioase fără nici un rabat de la calitatea și disciplina instruirii.

TINERETEȚA JUCĂTORILOR — ATRIBUT INCOMPLET VALORIFICAT

meditație înaintea deschiderii sezonului fotbalistic oficial.

CALITATEA COMPETIȚIEI
LASĂ ÎNCĂ DE DORIT

Într-o informare-analiză făcută de forul de specialitate în fața factorilor de răspundere se aprecia, negru pe alb, că nivelul jocurilor din sezonul de primăvară s-a situat cu mult sub cotele atinse în tur, ceea ce pe ansamblul campionatului abia se poate acorda calificativul de „satisfăcător”. Aprecierea are destulă acoperire. Derulînd în memorie partidele vizionate în sezonul trecut, te izbeste flagrant timpul scăzut al jocurilor, erorile săvîrșite de ordin tehnic și tactic, lipsa de angajament total al unora dintre fotbaliști, toate venînd în contradicție cu vîrsta și ambiția de afirmare ce caracterizează, de regulă, pe acei ce bat la poartă afirmării. Cauzele unei atări stări de lucruri sînt, în mare, două:

PRIMA: lipsa unei selecții riguroase, deficiența ce se perpetuează de la an la an, în ciuda indicațiilor și criticilor aduse de Colegiul central al antrenorilor. Ea se vădește clar în numărul mare de jucători introbuși în campionat — 597, dublul celor folosiți în Divizia A. Evident, în spatele acestei cifre deslusești eterogenitatea loturilor respective, care cuprind foarte mulți jucători fără perspectivă sau cu foarte mici șanse de promovare. Cîi de grupare sînt acele exemple (Micles — Steaua,

sitatea antrenamentului. Total este subordonat, în mare măsură, rezultatului duminical. Ciclurile de antrenament nu urmăresc acumulările care să aibă drept urmare pregătirea pentru viitor, în funcție de necesitățile primelor echipe și în conformitate cu ideea lor de joc.

Sau înfrînesti și situații ciudate cînd jucătorii depășiți de vîrsta reclamată de competiție apar cu regularitate în formații, blocînd astfel locurile respective ce ar putea fi ocupate de alți fotbaliști cu certă perspectivă (exemple: jucătorul Ardeleanu, născut în 1944, transferat de la „U” Cluj la Sportul studentesc care are la activ 21 de prezențe la tineret-rezerve; I. Papuc — Universitatea Craiova, născut în 1942, 18 jocuri; V. Hasmăyan — C.F.R. Cluj, născut în 1944, 15 prezențe; T. Codreanu și C. Dinu — Rapid, născuți în 1941 și, respectiv 1943, cîte 13 jocuri, etc. Numărul acestora depășește cifra de 30).

Instruirea în acest compartiment competițional, în unele locuri, are mult formalism; lipsește planificarea antrenamentului de luni și sîmbătă sau a antrenamentelor duble în aceeași zi. Există pe undeva, de ce să ne ascundem după degele, o comoditate supărătoare din partea jucătorilor și o lipsă de exigență și responsabilitate din partea antrenorilor. De regulă, jucătorii execută exact ce le spune profesorul. După aceea fiecare caută să plece cît mai repede de la

asa-numitele „teme pentru acasă”, asemănătoare cu acelea pe care orice tînar alînat pe drumul cunoașterii și al perfecționării le execută individual. Înțelegînd prin aceasta, firește, nu numai o îndrumare atentă

O secvență dinamică, așa cum am dori să vedem, în permanență, în campionatul cadetilor

ARBITRII DIVIZIONARI ÎNTR-UN DIALOG PE TEME ACTUALE

Arbitrii din lotul republicii au, astăzi, numai cei care activează în Divizia A și participă, în ultimă instanță, la săptămîni trecute, la obținerea lor convocare de analiză și instruirea dinamică unui nou sezon competițional au fost trecute, cu acest prilej, în revistă principalele realizări, obținute în cursul ultimei ediții de campionat, considerîndu-se că, în prezent, nivelul arbitrajelor este într-un relativ și ușor progres; s-a insistat în mod deosebit asupra lipsurilor și greselilor manifestate în conducerea partidelor oficiale; s-au făcut testări fizice și teoretice individuale, obținîndu-se rezultate neastepatate de bune; au fost prezentate, în programul de activitate instructivă, unele probleme de mare importanță și actualitate pe marginea cărora s-au purtat discuții vii, la obiect și deosebit de interesante.

Referindu-ne la tematica de arbitraj propriu zis, pe care organizatorii cursului și-au propus să o pună în dezbatere, pentru a se ajunge la o anumită uniformitate în ceea ce privește aprecierea culpabilității și aplicarea măsurilor regulamentare, vom sublinia faptul că, spre deosebire de alte împrejurări asemănătoare, de astăzi dată Colegiul central al arbitrilor a înțeles că a reușit să surprindă aspecte de subtilitate ale unor probleme, incomplet elucidate pînă acum și adeseori diferit rezolvate, în condiții identice de manifestare. Așa a fost, de pildă, problema interpretării obs-

trucției. Mai întâi au fost prezentate cursanților, în cadrul unei sesiuni practice, cîteva exemplificații privind folosirea corectă a forței fizice, împingerea și obstrucția în diverse variante, în funcție și de diversitatea fazelor de joc. S-a precizat încă o dată, cu acest prilej, că se consideră obstrucție permisă în situația în care apărătorul, protejînd mingea (talonat fiind de un adversar în spate) o lasă să iasă în afara terenului de joc fără a avea deci intenția să favorizeze intervenția unui coechipier. S-a reamîntit, de asemenea, că în cazul în care această protecție a balonului, cu spatele la adversar, se realizează în scopul creării unui avantaj pentru coechipier obstrucția este nepermisă, nereglamentară și, deci, sancționabilă.

Discuțiile foarte vii, purtate pe marginea acestui subiect, au pătruns însă și mai în profunzimea faptelor cu interpretarea lor. S-a spus, bunaoară, ce se întîmplă în cazul unei obstrucții, alît de frecvente pe terenurile noastre, în care un apărător central, spre exemplu, favorizează intervenția la minge a portarului propriu? Normal, s-ar impune o lovitură liberă indirectă din interiorul carcului de pe locul infracțiunii. Dar cine fluieră așa ceva? Sau mai bine zis, în cîte situații socotite procentual se pedepsește o asemenea obstrucție, de fapt și de drept nereglamentară? Cel mult în zece la sută din cazuri. În rest, infracțiunea

se ține cu vederea și aproape toată lumea s-a obișnuit cu ideea că așa ceva este normal. Așadar, o anumită practică, izvoită fie din necunoașterea regulamentului, fie din lipsa de curaj pentru aplicarea acestuia a generat, cu timpul o ciudată convertire a unei legi scrise într-una nescrisă, la adăpostul căreia infracțiunea a devenit o obișnuință și, așa cum bine spunea cineva — premisa chiar de antijoc.

În cuvîntul lor, pe această temă, arbitrii nu au exprimat pînă la urmă un punct de vedere unitar, cu acțiune în viitor. Și aici Colegiul central nu a indicat o linie precisă în acest sens. Rîndînd la latitudinea conducătorului de joc, la inspirația de moment a acestuia și în funcție de situația concretă din teren de a rezolva asemenea probleme care, de altfel nici pe plan internațional nu sînt complet elucidate, la ora actuală.

Și totuși ceva trebuie făcut. Dar, după cum spunea și președintele forului central, ing. Andrei Rădulescu, cunoașterea regulamentului de joc este obligația nu numai a arbitrilor, ci în egală măsură și a jucătorilor, a antrenorilor și chiar a spectatoilor. Ceea ce face ca și restabilirea completă a sensului real al regulamentului să fie consecința unei atitudini convergente spre adevăr a tuturor celor care se manifestă în sfera fotbalului de performanță.

Ion MIHAIESCU

MIJLOACE PENTRU ELIMINAREA DEFICIENȚELOR ÎN EXECUTAREA PROCEDEELOR TEHNICO-TACTICE

Din constatările făcute asupra desfășurării campionatului Diviziei A ediția 1972/73, a reieșit clar că, în bună parte capacitatea la efort și ritmul de joc au înregistrat indici superiori ediției precedente. A fost însă supusă criticii problema executării procedeele tehnico-tactice, specifice ritmului de joc al echipelor noastre din primul eșalon. Aceasta a generat nesiguranța și imprecizia preluărilor, a paselor și mai ales a trăsului la poartă.

Asemenea deficiențe, înregistrate la majoritatea echipelor și jucătorilor noștri, impun ca în permanență să acordăm o atenție sporită acțiunii de eliminare a lor. Beneficiind de timp favorabil pregătirii, putem lucra în cadrul antrenamentelor pentru îmbunătățirea și perfecționarea procedeele tehnico-tactice cerute de ritmul de joc.

Etapa actuală a perioadei de instruire precompetițională fiind axată în principal pe realizarea pregătirii fizice specifice jocului și postului respectiv, poate fi folosită și pentru remedierea procedeele tehnico-tactice semnalate ca deficiente în sezonul trecut. Lucrînd concomitent alît pe planul pregătirii fizice specifice, cît și pe cel al îmbunătățirii procedeele tehnico-tactice, putem ajunge mai repede și la realizarea jocului de ansamblu al echipei.

Metodele și mijloacele de realizare rămîn la îndemîna antrenorilor. Noi ne propunem însă a indica unele exerciții, care ar putea să atingă în același timp, ambele obiective.

Pentru a fi cît mai aproape de condițiile de joc, în cadrul antre-

namentului se va proceda la amplasarea jucătorului în teren în postul și zona frecării, urmînd ca în funcție de sarcina dată, să se realizeze și dinamica de joc. Prin plasarea jucătorilor pe posturile respective căutăm să realizăm la început dinamica fizică de joc, prin sarcini rezolvabile în timp (secunde) și spațiu (prin sprinturi specifice).

Ducînd mai departe exercițiul, vom căuta soluții încadrate tot în timp, în funcție și de treimea de teren în care ne aflăm. După cît se știe, pentru o mai bună organizare a jocului, terenul este împărțit în trei părți: I — de organizare a atacurilor; II — de desfășurare; și III — de finalizare.

Fixînd procedeele tehnico-tactice în funcție de treimea unde ne aflăm, e necesar ca jucătorii să realizeze anumite indici de timp. Vom impune o circulație a mingii cu participarea unui anumit număr de jucători, cu anumite procedee tehnice, pe un anumit traseu, într-un timp determinat în secunde. Îngreunînd exercițiul prin reducerea timpului și introducerea treptată a adversarului, putem realiza parametrii ceruți de jocul oficial.

Exercițiile vor fi repetate, apoi, progresiv în ciclul de antrenament competițional pînă cînd va fi atins numărul de acțiuni reclamate de fotbalul internațional la nivelul maxim al timpului efectiv de joc, astfel ca toți echipierii să-și poată însuși și perfecționa procedeele tehnico-tactice impuse de ritmul de acțiune actual.

CORNEL DRAGUȘIN
antrenor federal

O ÎNVINGĂTOARE SURPRINZĂTOARE

Observatorii intimi ai fotbalului polonez sint cu toții de acord că victoria în ultimul campionat a echipei oțelariilor din Mielec reprezintă cea mai mare surpriză din istoria autohtonă a balonului rotund, victorie senzațională a unui oraș cu numai 30.000 de locuitori într-un fotbal dominat, după război, de reprezentantele Sileziei, Gornik și Ruch, sau de cele ale capitalei, Legia sau Gwardia.

Istoria clubului W.S.K. MIELEC este relativ nouă, prima apariție datînd din anul 1930. Decenii la rînd, fotbalistii oțelari (stal = oțel) purtînd culorile lui Stal Mielec au activat în divizia inferioară, abia în 1955 formația lor apărînd pe lista echipelor de ligă secundă. După un „stagiu” de

rul-jucător al echipei, sau Hansel, cel mai vechi căpitan al unei formații poloneze de renume

O dată realizat echilibrul dintre neastîmpărul unor tineri talentați și clarviziunea „senatorilor”, Stal se reîntoarce pe scena primei divizii în 1970, ocupînd în anul următor un primejdios loc 10 în ierarhia finală, pentru a urca cinci trepte la sfîrșitul campionatului trecut.

Cu o serie incredibilă pentru fotbalul polonez — reamintim, supus aproape un deceniu legii lui Cornik Zabrze, care a reușit să dobindească patru titluri și cinci cupe consecutive —, numărul dobindească patru titluri și numai trei meciuri pierdute, echipa antrenată de Henryk Kasperczak a depășit prezumțiile, cele mai optimiste, cîștigînd confortabil primul titlu din istoria clubului.

O echipă omogenă, fără „stele” de talia unui Lubanski sau Dejana, dar numărînd trei internaționali (Lato, golgeterul campionatului, Domarski și Rzesny, ultimul debutînd sub culorile naționale în recenta confruntare cu Anglia), a dominat întrecerea

buni, cu multe cunoștințe despre fotbalul modern.”

La Mielec, după cum am spus, asemenea jucători există, victoria anonimă echipe locale demonstrînd — o dată în plus — că în fotbal sint absolut necesare și alte argumente nu numai... numele componenților lotului!

La această oră, la care pasiunea suporterilor ai echipei savurează victoria, iar gospodarii micului stadion din Mielec (3.500 de locuri!) fac eforturi considerabile pentru extinderea tribunelor și amenajarea unor corespunzătoare spații pentru ziaristi și reporterii de radio și televiziune, conducerea tehnică a campioanei privește cu legitimă grijă partidele cu Steaua roșie Belgrad din Cupa campionilor europeni, apreciînd — cu o sinceritate care nu stă la îndemîna oricui — că echipa este încă necoaptă pentru marile „bătălii” ale fotbalului internațional.

Ambiția, talentul și perseverența fotbalistilor din Mielec par să fie, însă, o promisiune fermă că inedita campioană a Poloniei își va vinde scump pielea pe gazoanele Europei...

Iată pe Stal Mielec, noua campioană a Poloniei. De la stînga la dreapta, SUS: Kukla, Sekulski, Karas, Hansel, Gasior, Rzesny, Kosinski, Majchler; JOS: Stoj, Domarski, Tanus, Popowicz, Wiacek, Lato și jucătorul-antrenor Kasperczak.

cinci ani în eșalonul secund al fotbalului polonez, Stal realizează în 1960 o performanță despre care suporterii își amintesc cu plăcere: promovarea în prima divizie, ispravă surprinzătoare pentru reprezentanții unei localități cu — pe atunci — numai 25.000 de locuitori. Promovarea în elita fotbalului n-a fost de bun augur pentru elevii lui Andrzej Gajewski, coplesii de forța partenerilor și... aruncați în liga secundă în anul următor. Șocul pare să fi fost alt de puternic, înalt Stal Mielec retrogradează în sezonul imediat în divizia vîlevovală (această treaptă cu Divizia C, la noi), unde face o figură modestă timp de cîțiva ani.

Către anii 1963, garnitura fără nume cunoscute a clubului se îmbogățește cu cîțiva jucători care vor înscrie pagina de aur a performanței din această vară, tinerii — pe atunci — Lato, Gasior, Kukla și Wiacek, adăugînd elanul și entuziasmul lor experienței unor componenți mai vechi, precum Kasperczak, astăzi antrenor-

internă de la un capăt la celălalt, impunîndu-se în fața marilor favorite ale „hîrtiei” prin perseverență, seriozitatea și spiritul de club al jucătorilor. Observatorii de la fața locului apreciază că defensiva echipei — condusă de proaspătul internațional Rzesny, dar servindu-se de excelențele intervenții ale portarului Kukla — a fost cea care a influențat, într-o manieră decisivă, conformația superioară a clasamentului.

În Polonia, îndeobște în cercurile fotbalistice din Silezia, se vorbește adesea despre Stal ca despre o tipică formație de provincie, cîștigătoare fericită, exploatînd cu abilitate disensiunile mai vechi dintre eternele animatoarele ale soccerului autohton. Unul dintre cei mai rutinați specialiști locali, Josef Walczak, antrenorul lui Zagłebie Wałbrzych, este de altă părere, afirmînd că „izbinda echipei din Mielec este rezultatul firesc al unei munci susținute și serioase. Nu poți deveni campion fără să ai jucători

REAL N-A PLATIT NIC NIC PENTRU NETZER!

Din cercurile sportive madrilene, se aude că spectaculoasa transferare a celebrului fotbalist vest-german Günther Netzer la Real Madrid, n-ar fi costat clubul multimilionar nici măcar un peseta! Cu toate acestea, spectatozii madrileni nu mai au decât foarte puțin de așteptat, mai exact pînă la reluarea campionatului, pentru a-l vedea pe Netzer sub culorile Realului.

Se pare că suma cerută de clubul Borussia Mönchengladbach pentru transfer a fost vărsată de o firmă comercială olandeză, în schimbul dreptului de a avea publicitate exclusivă pe stadionul Santiago Bernabeu și pe nou teren al clubului spaniol.

DE ÎCI, DE COLO

INTERSEZON FĂRĂ TRANSFERURI SPEC-TACULOASE ÎN ITALIA

Deși, la un moment dat, au circulat zvonuri care dădeau drept sigură transferarea lui Gigi Riva de la Cagliari la Juventus, o ultimă știre venită din Italia anunță că — în urma dezacordului financiar dintre cele două cluburi — Riva rămîne în insula Sardinia. De asemenea, Inter a eșuat în tentativa sa de a-l obține pe Chinaglia, clubul roman Lazio rezistînd tentației materiale care i se oferea. Un singur

mare transfer rămîne pe lista dată publicității, acela al jucătorului Prati — de la A.C. Milan la A.S. Roma.

UN NOU ATACANT CENTRAL PENTRU FEYENOORD

De cîțva timp mereu în căutarea unui vîrf de atac veritabil — plecarea lui Kindvall a lăsat un gol foarte greu de umplut — echipa olandeză Feyenoord Rotterdam a angajat de curînd un jucător cvasi-necunoscut, Arie Van Linde, titular în echipa națională de amatori. Van Linde, care are 21 de ani și a jucat pînă acum la echipa Papendrecht, a fost „curtat” și de cîteva cluburi belgiene, dar în cele din urmă a optat pentru celebrul club din Rotterdam.

Carnet extern

„PRELIMINARIILE” ARBITRILOR PENTRU C. M.

Se anunță o luptă echilibrată, nespectaculoasă — dar intensă. E și ea direct legată de turneul final al C.M. 1974, care și ea un număr de locuri pentru care se concurează. Nu se desfășoară însă numai pe stadion, nu are drept criteriu victoria și nici ca element departajant golul. E întrecerea dusă de la distanțe de mii și mii de kilometri de adversari care, în cea mai mare proporție, nici nu se cunosc. Sint aceste veritabile „preliminarii” ale arbitrilor — de pe tot globul pentru a intra în grupul fericitelor chemați să conducă în turneul final al lui Weltmeisterschaft.

Recent, președintele U.E.F.A. și al federației italiene, Artemio Franchi, personalitate de prim ordin și în Comitetul executiv F.I.F.A. (unde ocupă funcția de vicepreședinte), era întrebat de ziaristi ce arbitru italian va fi ales pentru marea întrecere de la anul. Răspunsul lui Franchi e edificator pentru misterul chestiunii: „Imposibil să vă răspund. Pentru simplul motiv că nimeni altcineva decît comisia F.I.F.A., prezidată de conducătorul Federației din R.D. Germană, H. Riedel, nu poate decide asupra componenței corpului de arbitri pentru ediția 1974 a competiției supreme. Această comisie va hotărî asupra fiecărui arbitru în parte. Ea are o evidență a arbitrilor care s-au remarcat, își va completa observațiile cu constatările delegațiilor săi la jocurile din preliminariile care se mai dispută pînă la terminarea acestei faze așa de importante a campionatului lumii, după care va alege pe cei 33 de cavaleri ai fluierului reținuți pentru «Weltmeisterschaft». Așa cum îi sint stabilite prerogativele comisiei are drepturi nelimitate în efectuarea operațiunii”.

Ne dăm seama, deci, cît de important este pentru arbitrii de frunte ai celor cinci continente să realizeze conducerea de jocuri care să-i impună în fața selecționeților din comisia F.I.F.A. Pentru că — chiar dacă vor exista repartizări de locuri pe continente, chiar dacă va interveni și acel procentaj de arbitri solicitați din țările care nu au echipe în turneul final, prezentînd așadar neutralitatea absolută — alcătuirea corpului de arbitri pentru C.M. 1974 nu se mai face — ca odinioară — prin atribuirea de locuri cutărei sau cutărei federații care stabilea cine o reprezintă. Ea a devenit o operație individuală, nominală, ca de altfel și delegarea arbitrilor pentru fiecare meci din preliminarii.

Cum pentru un arbitru selecționarea în corpul de la mondiale are o mare însemnătate în evoluția carierei sale — mai cu seamă dacă și ajunge să conducă cu reușită jocuri-cheie din grupe sau meciuri din zona finală a întrecerii — înțelegem de ce cursele cavalerilor fluierului pentru „Weltmeisterschaft” iau caracterul unor veritabile preliminarii. Cu miza și cu riscurile acestui gen de partide...

Eftimie IONESCU

MARELE PREMIU LITERAR AL FOTBALULUI

Există, în Franța, un mare premiu literar al fotbalului care se decerne, regulat, de mai mulți ani și care, anul acesta, a luat drumul Elveției. Aceasta pentru că ultimul autor premiat este ziaristul elvețian Raymond Pittet de la ziarul „Tribune de Lau-

sanne”, pentru lucrarea sa „Fotbalul și oamenii”.

Pentru eventualii candidați la acest premiu adăugăm amănuntul că lucrările care intră în competiție trebuie scrise în limba franceză.

BILANȚUL PARTICIPANȚILOR LA EDIȚIA 1972 — 1973 A CUPELOR EUROPENE

Nu mai este prea multă vreme și competițiile europene intercluburi, alături de ultimele meciuri din cadrul preliminariilor C.M., nu vor lăsa o clipă de liniște amatorilor de fotbal de pe vechiul continent. Pînă la ora startului, fixat pentru ziua de 19 septembrie, publicațiile de specialitate prezintă pe cele 127 de participante (31 în Cupa campionilor, 32 în Cupa cupelor și 64 în Cupa U.E.F.A.), încercînd ca încă de pe acum să întrevadă viitoarele cîștigătoare. Ceea ce este foarte greu, ca să nu spunem chiar imposibil. Datele publicate sint însă deosebit de interesante pentru că schitează, o dată în plus, posibilitățile celor 127.

De pildă, după ce se demonstrează încă o dată că figura nr. 1 a Cupei campionilor europeni este deținătoarea titlului, Ajax Amsterdam, se arată că, de fapt, Benfica, datorită participărilor sale mai numeroase la această competiție, este pe locul 1 al clasamentului general. Firește, este scoasă în evidență și lipsa celebrei Real Madrid, „aruncată” tocmai în întrecerea nr. 3, Cupa U.E.F.A. Dar iată cum arată clasamentul, în care DINAMO BUCUREȘTI, ocupă un onorant loc 10 pentru buna înțelegere a clasamentelor, iată ce reprezintă coloanele: număr de competiții cîștigate, număr de participări, meciuri susținute, cîștigate, egale, pierdute, golaveraj și punctele realizate):

Benfica Lisabona	2	12	74	40	15	19	174	—86	95
Ajax Amsterdam	3	8	49	30	9	10	91	—51	69
Celtic Glasgow	1	7	44	26	8	10	88	—36	60
T.S.K.A., Sofia	—	11	42	16	8	18	71	—71	4
Steaua roșie Belgrad	—	8	33	15	5	13	78	—55	35
Juventus Torino	—	5	29	14	6	9	35	—30	34
Atletico Madrid	—	3	23	14	1	8	46	—24	29
Spartak Trnava	—	4	18	10	4	4	38	—17	24
Ujpesti Dozsa	—	4	18	9	3	6	30	—24	21
DINAMO BUCUREȘTI	—	6	22	9	3	10	34	—44	21
Galatasaray Istanbul	—	6	23	8	5	10	29	—38	21
F.C. Liverpool	—	2	14	7	4	3	28	—17	18
Jeunesse d'Esch	—	7	19	5	2	12	29	—59	12
Bayern München	—	2	8	5	1	2	24	—9	11
F.C. Basel	—	4	10	2	2	6	12	—20	6
F. C. Waterford	—	5	12	3	0	9	13	—31	6
F.C. Nantes	—	2	6	2	1	3	12	—14	5
Olympiakos Pirou	—	3	6	1	2	3	5	—10	4
Floriana La Valetta	—	4	8	0	1	7	2	—34	1
Dynamo Dresda	—	1	2	0	1	1	0	—2	1
Vejle B.K.	—	1	2	0	0	2	2	—7	0
Wacker Innsbruck	—	2	4	0	0	4	1	—10	0
T.P.S. Turku	—	2	4	0	0	4	1	—14	0
Apoll Nicosia	—	1	2	0	0	2	0	—10	0

F.C. Bruges, Fram Reykjavik, Crusaders Belfast, Viking Stavanger, Stal Mielec, Aalborgsborg și Zaria

Voroșilovgrad, participa pentru prima dată la întrecerile pentru Cupa campionilor europeni.

În Cupa cupelor, situația este oarecum similară: echipa cea mai en-vogue se numește A.C. Milan, dar în clasamentul participărilor, alcătuit nu după numărul titlurilor cucerite ci după cel al punctelor realizate, ea se află pe locul al treilea, după Glasgow Rangers și Cardiff City (!). Iată clasamentul:

Glasgow Rangers	1	5	34	16	7	11	59	—41	39	
Cardiff City	—	7	31	13	10	8	53	—30	36	
A.C. Milan	—	2	19	11	8	0	32	—10	30	
Sporting Lisabona	—	1	4	20	11	4	5	—53	—28	26
Dinamo Zagreb	—	5	23	9	5	9	25	—26	23	26
Olympique Lyon	—	3	18	8	3	7	26	—21	19	26
Rapid Viena	—	4	18	5	7	6	28	—30	17	26
F.C. Magdeburg	—	3	13	5	6	2	20	—11	16	26
Legia Varşovia	—	3	13	6	3	4	22	—15	15	26
Torpedo Moscova	—	2	9	4	3	2	9	—4	11	26
Randers Freja	—	2	8	4	0	4	15	—13	8	26
F.C. Zürich	—	2	6	3	1	2	19	—8	7	26
Cork Rovers	—	1	4	2	1	1	6	—5	5	26
N.A.C. Breda	—	1	4	2	1	1	5	—6	5	26
P.A.O.K. Salonice	—	1	2	0	2	0	2	—2	2	26
Ankaragücü	—	1	2	0	1	1	1	—2	1	26
Atletico Bilbao	—	1	2	0	1	1	3	—6	1	26
Glentoran Belfast	—	1	2	0	1	1	1	—5	1	26
Pesoporikos Larnaca	—	2	4	0	1	3	2	—14	1	26
Reipas Lahti	—	1	2	0	0	2	2	—16	0	26
Borussia Mönchengladbach	—	1	2	0	0	2	0	—11	0	26

De remarcat ultimul loc ocupat de formația vest-germană din Mönchengladbach. Dar Borussia a participat doar la ediția inaugurală a competiției (1960—1961), cînd a fost eliminată de Glasgow Rangers cu 0—3 și 0—8!

Echipele Anderlecht Bruxelles, Beroe Stara Zagora, Sunderland, I.B. Västmannäjar, Fola Esch, Gzira (Malta), Brann Bergen, Malmö F.F., Vasas Budapesta, Banik Ostrava și CHIMIA RM. VILCEA se prezintă pentru prima dată la startul acestei competiții.

În sfîrșit, dintre cele 64 de participante în Cupa U.E.F.A., doar 26 au mai participat, Tottenham Hotspur, Vitoria Setubal, O.F.K. Belgrad, F.C. Köln, Aberdeen și Fenerbahce Istanbul fiind singurele care numără cîte două prezențe în timp ce, Wolverhampton Wanderers, Ferencváros Budapesta, Twente Enschede, Internazionale Milano, F.C. Dundee, Feyenoord Rotterdam, Fiorentina, Honved Budapesta, Real Madrid, F.C. Carl Zeiss Jena, Grasshoppers Zürich, Dinamo Tbilisi, Lokomotiv Plovdiv, V.S.S. Kosice, Leeds United, A.C. Torino, Ruch Chorzow, Espanol Barcelona, Racing White Bruxelles, F.C. Keflavik și Eskischirspor — o singură dată. În rest, 38 de noi venite, printre care și cele două echipe românești, UNIVERSITATEA CRAIOVA și F.C. ARGES.

Așadar, acesta este tabloul celor ce vor lupta din această toamnă pentru invidiatele trei trofee. La sfîrșitul lui mai 1974 vom cunoaște victorioasele.

ARGENTINA SPERĂ ȘI FACE PLANURI PENTRU... 1978!

● PASTORIZA CONTRA SIVORI? ● CELE 62 DE TRANSFERĂRI ÎN STRĂINĂTATE ● 1 000 000 DE LOCURI... ÎMBA-
TRINITE! ● UN PROIECT RĂMAS PROIECT

Unul din cele mai „fier-
binti” teritorii fotbalistice
ale lumii, Argentina, se
pregătește să primească, în
1978, multicolorul carnaval
al campionatului mondial,
dovedind — prin ceea ce
declară și prin ceea ce în-
treprinde — că o mișcare
fotbalistică recunoscută pre-
tutindeni prin indisciplina
și neseriozitate tratează cu
maturitate multiplele pro-
bleme create de o sarcină
pe cât de onorantă pe atât
de dificilă.

Nefinită multă vreme
de faptul că dezordinea ju-
cătorilor ei pe terenurile
europene ar putea deter-
mina F.I.F.A. să adopte
drastica sancțiune a mutării
El Mundial-ului '78 într-o
altă țară — o asemenea
propunere a existat după
repetate scandaluri declan-
șate de Independiente, cu

a devenit o certitudine și
când problema reprezenta-
rii ei mai demne a fotba-
lului local trăiește în
gândul — și pe buzele —
tuturor argentinienilor. Mai
bine de jumătate din jucă-
torii echipei naționale —
indeobște „senatorii” — e-
voluază în străinătate sau
și fac bagajele la această
oră, cei mai „sentimentali”
pentru Mexic și Columbia,
cei mai temerari pentru
Istria Europă, atrași de
redeschiderea granițelor
Spaniei fotbalistice.

Eliminată din prelimina-
riile 1970 de Peru și încă
nesigură de calificare la
Weltmeisterschaft, Argenti-
na își dirijează toate efor-
turile spre El Mundial '78,
amintindu-și cu nostalgie
de ediția inaugurală a cam-
pionatelor lumii, când echi-
pa ei a pierdut un singur

OMAR PASTORIZA

meci finală. În căutarea
unei prime soluții, dirigu-
torii fotbalului argentin
intentionează să interzică
plecarea jucătorilor peste
hotare.

„Aceasta este singura
noastră șansă” — afirmă
Sivori. Proiectul care să
stopeze exodul fotbalistilor
autohtoni spre alte meleau-
guri a fost elaborat deja la
Buenos Aires — anunță
presa, dar el trebuie să pri-
mească aprobarea F.A.A.-
ului, ceea ce nu va fi de
loc ușor.

Poate doar perspectiva
unei titlu mondial să-l de-
termine pe „rebelul” Pasto-
riza să semneze, chemin-
du-i acasă pe Yazalde și
Mas, pe Albrecht și Per-
fumo. Vedem, așadar, cât
de greu se poate realiza
proiectul lui Sivori, publi-
cat în revista noastră de
săptămîna trecută.

RECONSTRUCȚIA STADIOANELOR

Aceasta ar fi cea de a
doua mare sarcină înscrisă
pe agenda de lucru a gaz-
delor C.M. din 1978, reali-
tatea prezentă fiind neli-
nișitoare, după cum — cu
menajamente, desigur — ex-
plica, la Buenos Aires, V.
Canedo, președintele comi-
tetului de organizare a El
Mundial-ului '70.

— Aveți totul de făcut
și trebuie să începeți cu
modernizarea stadioanelor
sau cu construirea altora
noi.

Pentru cei care știu că
numai orașul Buenos Aires
posedă un ansamblu de
stadioane cu o capacitate
apropiindu-se de un mil-
lion de spectatori, afirma-
ția de mai sus ar putea fi
luată drept o glumă fără
haz. Martorii oculari, însă
— și-l vom cita pe renu-
mitul ziarist francez Fran-
çois Thebaud — susțin că
sfaturile date de signor
Canedo sînt mai mult decît
realiste! „Stadioanele ca-
pitalei argentine — con-
struite prin anii '30 — nu
numai că sînt lipsite de cel
mai elementar confort, dar
dau semne neliniștitoare
de îmbătrînire, ceea ce a
determinat autoritățile să
ia măsuri speciale de se-
curitate, reducînd capaci-
tatea lor sau chiar închi-
zindu-le”.

Recent, un om de afaceri
M. Armando, a lansat ideea
unui nou complex sportiv,
„un mare stadion pentru
toată țara”, care să înlocu-
iască actuala „Bombon-
neria”, arena lui Boca Ju-
niors, cea mai încălzitoare
din Argentina, dar și cea
mai „nesigură” din punct
de vedere al temperamen-
tului sud-american.

Sămînța părea să fi că-
zut pe un teren fertil, lis-
tele de subscripție publică
bucurîndu-se de generoasă
participare a amatorilor
de fotbal, care le-au con-
struit un mare edificiu
sportiv de trifurcăde
visuri ale cuceririi titlului,
în 1978.

Interesul s-a arătat, însă,
pasager și ideea a sucom-
bat rapid. Stadionul n-a
rămas decît în proiect (ca
în imaginea noastră), pe
terenul cumpărat în secret
scop — o insulă artificială
pe Rio de la Plata — aflin-
du-se la această oră doar
un restaurant!

Cu întotdeauna inegală,
cînd resemnați, cînd entu-
ziaști pînă la extaz, supor-
terii argentinieni se gîn-
desc, probabil, că pînă în
1976 mai e atîta timp.

Șesternev (numărul 3), într-o atitudine caracteristică

ȘESTERNEV, FOTBALISTUL DE ELITĂ A SPUS ADIO GAZONULUI

- Clubul : T.S.K.A. Moscova ; 278 meciuri în Di-
vizia A.
- Născut în 1941 : 1,83 m înălțime ; 83 kg.
- Maestru emerit al sportului ; 91 de prezențe în
naționala U.R.S.S.
- Campion unional în 1970.
- Participant la două turnee finale ale C.M. (An-
glia și Mexic).
- Cel mai bun fotbalist sovietic al anului 1970.
- Selecționat în reprezentativa F.I.F.A. (1-2 cu
Brazilia, în 1968).

Rînduri și cifre. Toate
pentru un singur jucător :
ALBERT ȘESTERNEV. Căpi-
tănușul formației moscovi-
te T.S.K.A. și al naționalei
Uniunii Sovietice s-a retras
din activitatea competițio-
nală.

Emoționant a fost mo-
mentul cînd, cel care a fost
considerat de întreaga lă-
me fotbalistică drept cel
mai bun libero după regre-
tatul Armando Picchi, a
predat lui Hurtilava (cu
prilejul recentului amical
U.R.S.S. — Brazilia) ban-
derola de căpitan. „Luj-
niki” se cutremurau sub
aplauzele celor 100 000 de
spectatori.

Fotbalist de elită, Șes-
ternev este una din figu-
rile marcante ale fotba-
lului sovietic alături de
Iasin, Voronin, Strelțov,
Metreveli ș.a.

Jucător rapid (la 16 ani
devenea campion al Mos-
covei la 100 m plat) în ciu-
da gabariturii, tehnician

foarte bun, posesorul unei
deosebite intuiții a jocului,
Șesternev s-a impus rapid.
La 19 ani debuta în pri-
ma formație T.S.K.A., iar
un an mai tîrziu își făcea
apariția și în naționala
U.R.S.S., într-un meci cu
Austria.

Ultimul său joc sub cu-
lorile reprezentativei țării
a fost cel cu Spania,
de la Sevilla, unde echipa
sovietică avea să obțină
egalul (0-0) care-i asigura
calificarea în sferturile de
finală ale Campionatului
european de anul trecut.
Șesternev dirijase cu brio
apărarea împotriva fugușu-
lui atac iberic.

În iarna lui 1972 este su-
pus unei intervenții chiru-
rgicale. S-a refăcut foar-
te greu și n-a mai atîns
forma de odinioară. Desi
selecționat pentru meciuri-
le din cadrul „Cupei Inde-
pendenței” (Brazilia —
1972), el nu poate juca în
nici o partidă.

Tip al fotbalistului so-
bru, Șesternev juca sub
deviza : „apărarea este ba-
za atacului”. Poate toc-
mai de aceea el trecea rar
de centrul terenului pro-
priu pentru a se hazarda
în vreo șarjă ofensivă.
Poate tocmai de aceea în
cele 278 meciuri de cam-
pionat disputate nu a în-
scris decît un gol. În
schimb, ce rar se întîmpla
să greșească el în apărare.
Jocul lui însemna sigura-
rantă, echilibru.

Păcat că nu a reușit
să-și rotunjească palmare-
sul la o sută de meciuri
internationale.

De acum înainte blondul
fundaș nu va mai con-
duce monomul lui T.S.K.A.
sau al naționalei U.R.S.S.
Șesternev, fotbalistul, și-a
așteptat acum replica an-
trenorului Șesternev.

ERNEST ANDONE

„Un mare stadion pentru toată țara”, un proiect care a rămas... proiect

cei „11 gladiatori aflați în
slujba antijocului” („Miror
de Football”) — federația
argentiniană a răsuflat u-
surată la auzul confirmării,
anunțînd imediat orasele
ce vor găzdui meciurile de
peste cinci ani...

Un neavizat ar putea cre-
de — judecînd după aceas-
tă promptitudine — că Ar-
gentina fotbalistică este ca
și gata în a-și întîmpina
oaspeții într-o încercare,
măcar tardivă, de a se rea-
bilita în ochii mai cumpă-
nitei Europe, car lucrurile
— afirmă specialiștii de la
fața locului — sînt depăr-
te de a fi așa de simple,
două probleme capînd aten-
ția și interesul opiniei
sportive autohtone.

Prima ar fi...

EXODUL JUCĂTORILOR

Reuniți într-un sindicat
intransigent pînă la tăie-
rea firului în patru (F.A.A. —
Futbolistas Argentinos
Agremiados), în fruntea că-
rui se află internaționalul
Omar Pastoriza, supranu-
mît „rebelul” (ceea ce spu-
ne multe...), fotbalistii din
Buenos Aires sau La Plata
sînt socotiți printre cei
mai dificili jucători sub
contract din lume : im-
pulsivi și năbădăși, gata
oriînd să boicoteze meciu-
rile de campionat și —
mai ales — să plece în
străinătate. În urmă cu doi
ani, intenția federației de
a reduce numărul jucătorilor
afecțaiți fiecărei echipe
din prima ligă a dat naș-
tere unei prelungi greve
generale, terminată cu o
decizie de compromis si-
cul... 62 de transferări în
străinătate!

Situația nu pare mai
trandafirie nici astăzi, cînd
organizarea C.M. din 1978

a devenit o certitudine și

cînd problema reprezenta-
rii ei mai demne a fotba-
lului local trăiește în
gândul — și pe buzele —
tuturor argentinienilor. Mai
bine de jumătate din jucă-
torii echipei naționale —
indeobște „senatorii” — e-
voluază în străinătate sau
și fac bagajele la această
oră, cei mai „sentimentali”
pentru Mexic și Columbia,
cei mai temerari pentru
Istria Europă, atrași de
redeschiderea granițelor
Spaniei fotbalistice.

Eliminată din prelimina-
riile 1970 de Peru și încă
nesigură de calificare la
Weltmeisterschaft, Argenti-
na își dirijează toate efor-
turile spre El Mundial '78,
amintindu-și cu nostalgie
de ediția inaugurală a cam-
pionatelor lumii, când echi-
pa ei a pierdut un singur

meci finală. În căutarea
unei prime soluții, dirigu-
torii fotbalului argentin
intentionează să interzică
plecarea jucătorilor peste
hotare.

„Aceasta este singura
noastră șansă” — afirmă
Sivori. Proiectul care să
stopeze exodul fotbalistilor
autohtoni spre alte meleau-
guri a fost elaborat deja la
Buenos Aires — anunță
presa, dar el trebuie să pri-
mească aprobarea F.A.A.-
ului, ceea ce nu va fi de
loc ușor.

Poate doar perspectiva
unei titlu mondial să-l de-
termine pe „rebelul” Pasto-
riza să semneze, chemin-
du-i acasă pe Yazalde și
Mas, pe Albrecht și Per-
fumo. Vedem, așadar, cât
de greu se poate realiza
proiectul lui Sivori, publi-
cat în revista noastră de
săptămîna trecută.

ARBITRAJUL — UNA DIN PROBLEMELE FOTBALULUI AFRICAN

„Punct negru în sportul african, în general arbitrajul în
fotbal este unul dintre motivele cele mai mari de nemulțu-
mire ale specialiștilor și iubitorilor sportului cu balonul ro-
tund” — își începe comentariul intitulat „Neliniști cu privire
la arbitrajul în Africa” —, apărut nu de mult în publicația
oficială a federației internaționale de fotbal, „F.I.F.A. NEWS”,
— Tshimpumpu wa Tshimpumpu, președintele Uniunii zia-
ristilor sportivi africani, personalitate cunoscută în fotbalul
mondial.

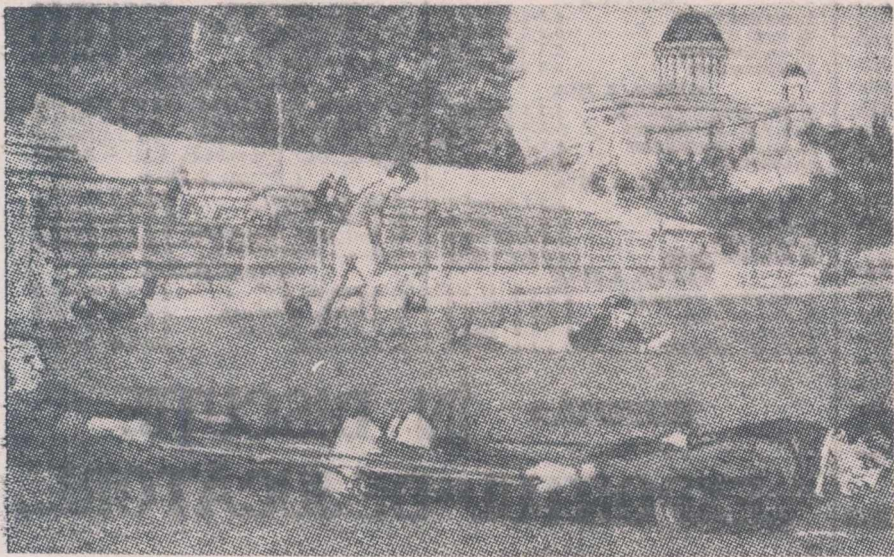
„La Lagos — se spune în continuare — în cadrul turneului
final al Cupei Africii, majoritatea arbitrajelor au fost mai
mult sau mai puțin bune, dar cei al partidei Algeria — Nigeria
s-a dovedit a fi cu adevărat scandalos. Destul de recent, la
Bathurst, în Gambia, arbitrii au fost cîți pe aci să ște in-
cidente diplomatice, așa cum o subliniază și Serigne Ali Cisse
în cotidianul senegalez „Le Soleil” : „Fotbalul este prea impor-
tant astăzi pentru ca statul să mai poată să-l ignore. Ba
dimpotrivă, meciurile capătă de multe ori o adevărată impor-
tanță națională, de unde nu mai rămîne decît un pas pînă
la căutarea cu orice preț a succesorilor, la abandonarea fair-
play-ului. Acest lucru, mai presus de toate, trebuie să ne
preocupe, conștienți că în joc se află soarta sportului atri-
can, în special a fotbalului, care ajunge uneori să
nu fie altceva decît un instrument politic pentru devoțio-
ne în fața regimului...”

Acel turneu de la Bathurst a avut destule momente difi-
cile, dar acest lucru, mai puțin din cauza comportării echi-

pelor, ci doar a arbitrilor gambieni, care se hotărîseră, pare-
că, cu toții că victoria nu poate aparține decît selecționatei Gam-
biei. Ceea ce s-a întîmplat acolo este, pe undeva, fără prece-
dent în materie de arbitraj. Impotriva Senegalului, arbitrul
Malley a găsit mijlocul de a acorda Gambiei un penalty deci-
siv, în momentul cînd scorul era de 1-1. Interesant este
însă că atunci cînd acesta a fluierat henț în careu la ju-
cătorii oaspeți, balonul se afla în jumătatea de teren a
echipei Gambiei ! Iar în ceea ce-l privește pe arbitrul Oumar
Sy — contestat, de altfel, și cu ocazia partidei finale din Cupa
campionilor africani, care urma să opună campioanele Zairu-
și Guinei (în cele din urmă acest meci nu s-a mai dispu-
tat) — acesta, în loc să onoreze ecusonul F.I.F.A. pe care-l
poartă, a reușit să-l acorde Gambiei un gol cu adevărat isto-
ric. În meciul cu Liberia, Oumar Sy a fluierat un henț la
jucătorul aflat în posesia balonului (atacantul central gam-
bian Biri Biri) oprind deci jocul. În acel moment, însă, un alt
jucător din echipa Gambiei a sutat mingea în plasă. Decizia?
Foarte simplă — gol ! Au urmat numeroase și îndreptățite
proteste.

Îată, așadar, că nu numai pe bătrînul nostru continent ar-
bitrajele constituie o mare problemă. Fotbalul african are mă-
car circumstanțele unei dezvoltări aflate la începuturile ei. De
aceea, cuvîntul federației internaționale ar putea fi hotărîtor
în acordarea asistenței necesare privind instruirea corpului de
arbitri din această parte a lumii.

PROFESORUL ȘI ELEVUL

Cu toate că reprezentativa Ungarică nu mai are în mod practic șanse de calificare la Weltmeisterschaft, antrenamentele pentru partidele din cadrul sezonului de toamnă se desfășoară cu intensitatea unor... preliminarii victorioase!

se! Iată-l în fotografie pe cunoscutul BENE, lucrind la extensoare. Dar și recunoașteți pe „pandantul” său? Să vi-l spunem noi: nu este altul decât antrenorul reprezentativei, RUDOLF ILLOVSKY.

PRĂJITURILE...

GENOA, cunoscută echipă italiană, este din nou în prima divizie! Reușita, așteptată cu nerăbdare, a fost sărbătorită printr-un banchet la care au fost invitați nu numai jucătorii și tehnicienii

echipei, ci și notabilitățile orașului Genua. Masa a avut loc pe transatlanticul Michelangelo, ancorat în port, și s-a încheiat cu torte prezentate în formă unor mingi de fotbal...

BALET ȘI... FAULT

Am mai publicat și altă dată fotografii care sugerează apropierea ce există între fotbal și balet. Arta își dă mina cu sportul și în imaginea de mai sus; ci! de

sincronizată este mișcarea celor doi, în lupta lor pentru balon. Dar nu pare și „puțin” fault la cel din stînga?...

PREOCUPĂRI PENTRU VIITORUL C.M.

Comitetul de organizare a „Weltmeisterschaft”-ului a decis să înalte la fiecare stadion, pe care se vor disputa partide în cadrul viitoarei ediții a campionatului mondial, în momentul competiției, pavilionele celor 16 națiuni calificate, ca și drapelul F.I.F.A. și stindardele orașelor și regiunilor în care se află stadioanele. În timpul meciurilor, drapelul țării cărora îi aparține arbitru de centru va flutura, de asemenea, pe stadion.

„CLUBUL 100” I

Cu cel de-al 107-lea joc interjari disputat recent la Moscova în compania reprezentativei Uniunii Sovietice, englezul Bobby Moore (West Ham United Londra) a preluat șefia în clasamentul jucătorilor care au îmbrăcat de cele mai multe ori tricoul echipei naționale.

Iată care sînt membrii „Clubului 100”:

Bobby Moore (Anglia) — 107 selecții; Bobby Charlton (Anglia) — 106; Billy Wright (Anglia) — 105; Lionel Sanchez (Chile) — 104; Svensson (Norvegia) — 104; Gilmar (Brazilia) — 100; Djatma Santos (Brazilia) — 100; Jozsef Bozsik (Ungaria) — 100.

S-ar putea însă — această statistică nu a fost comunicată — ca șefia „clubului” să aparțină lui Pelé, cu 110 apariții sub culorile naționale ale Braziliei.

BILLY BINGHAM, DIRECTOR SPORTIV LA EVERTON

Irlandezul Billy Bingham, al cărui contract de antrenor al echipei naționale a Greciei a expirat nu de mult (nici vorbă, după înfrîngerea pe teren propriu în fața Spaniei, ca el să mai fie prezangit), a luat în primire postul de director sportiv al clubului Everton, care fusese mai întîi oferit lui Don Revie. Bingham intrase inițial în contact cu conducătorii clubului A.E.K. Atena, dar în cele din urmă a hotărît să se reîntoarcă în patrie. Fost internațional nord-irlandez, selecționat de 56 de ori în reprezentativă, Bingham s-a mai ocupat, înainte de a pleca în Grecia, pentru o scurtă perioadă, de echipa națională a Irlandei de Nord.

ITALIA A CUCERIT „CUPA EUROPEANĂ” LA FOTBAL FEMININ

Partidele internaționale de fotbal feminin devin tot mai numeroase. Există, de altfel, nu numai un campionat mondial feminin (s-au disputat pînă acum două ediții), dar și o serie de alte competiții internaționale, ca de pildă, „Cupa europeană”. Finala întrecerii s-a disputat recent între reprezentativele Italiei și R.F. Germania. Meciul nu s-a încheiat decît după prelungiri, victoria revenind formației peninsulare cu 3-2. Nu au lipsit nici eliminările de pe teren. Este vorba de jucătoarele Montalto (Italia) și Schmidt (R.F. Germania).

CU TRAMVAIUL LA PLIMBARE

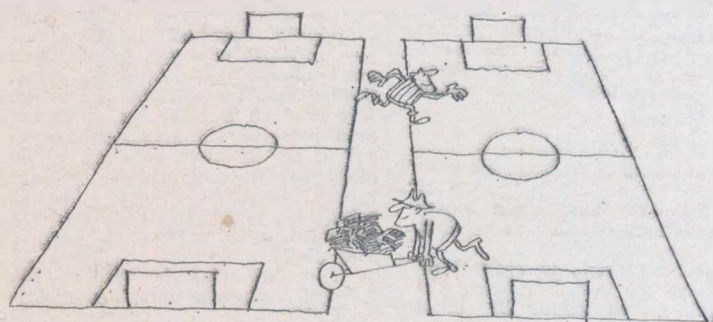
S.V. ELEKTRA din Nürnberg nu este o echipă cunoscută. Anul acesta, însă, jucătorii, conducătorii și suporterii echipei au trăit o mare bucurie: ELEKTRA a promovat din clasa B în clasa A a campionatului orașenesc. Jucătorii au avut o idee foarte originală pentru a sărbători reușita: au închiriat un tramvai — cel din imagine — cu care s-au plimbat pe străzile orașului. Nu le-a fost prea greu, pentru că ELEKTRA este echipa întreprinderii de tramvaie și electricitate din Nürnberg, iar conducător al vagonului a fost chiar portarul formației pe care-l vedeți, jos, în prim-planul imaginii.

STATUILE DEZNĂDEJDII

Iată o secvență nu de puține ori întâlnită și pe stadioanele noastre și pe care un fotoreporter atent la ceea ce se petrece pe teren a imortalizat-o. Și să recunoaștem, scena este dintre cele mai reușite și mai grăitoare: jucătorii par două adevărate statui ale deznădejdiei ce pot fi luate ca model de un sculptor care iubește sportul.

UMOR • UMOR • UMOR • UMOR

TRANSFER
(Din „Kicker” — Nürnberg)

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centră)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONCEI

ȘTIȚI DE UNDE
PROVINIE
DENUMIREA
ACESTOR ECHIBE

GIRONDINS

Echipa care poartă acest nume este una dintre cele mai cunoscute din Franța (locul al 14-lea în ultimul campionat) și își are sediul în orașul Bordeaux, al treilea port ca mărime al țării. Orașul este capitala departamentului Gironde, astfel că proveniența denumirii formației este cit se poate de clară.

„GIRONDINS” nu înseamnă numai „giron-dinii”, adică locuitorii regiunii Gironde; echipa își trage numele și de la cel mai mare partid din timpul revoluției franceze. Partidul era al meseriașilor și comercianților. El lupta

pentru republică, împotriva monarhiei, iar atunci cînd a fost cazul, membrii săi au sărit cu arma în mînă pentru a apăra revoluția. Girondinii au luat puterea în anul 1792, dar ideea lor — republica să fie alcătuită din departamente mai mult sau mai puțin independente — le-a adus o înfrîngere categorică, întrucît Convenția națională a declarat că Republica este unitară și indivizibilă.

Clubul din Bordeaux poartă, așadar, un nume care a jucat un rol important în istoria Franței, cu toate că la origină el se datorește mai mult patriotismului regional.

ULTIMA PARTIDĂ SUSȚINUTĂ ÎN FRANȚA DE LOTUL REPREZENTATIV

Așa cum s-a anunțat la vreme, lotul reprezentativ de fotbal a întreprins un turneu în Franța, turneu care ia sfârșit în această seară cind, la Nisa, fotbaliștii noștri întâlnesc cunoscuta formație Nice, considerată ca cea mai bună, în momentul de față, din întreg campionatul primei divizii. **Bazzelli, Huck, Chorda, Loubet, Bereta, Adams, Revelli** — internaționali francezi — alături de internaționalul olandez **Van Dyck**, iată grupul de valoroși titulari ai lui Nice, ce va apare în partida de astă seară.

În prima întâlnire, lotul a evoluat la Nancy, unde a învins cu 3-0 — prin golurile marcate de **Dobrin** și **Dumitrache** (2) — joc în care a practicat un fotbal bun, rapid, ingenios. Așa cum declara antrenorul **Valentin Stănescu**, intraga formație a dat satisfacție. Lotul a început întâlnirea în următorul unsprezece: **Haidu — Sătmăreanu, Dinu, Sameș, Deleanu — Dumitru, Nunweiler — Troi, Dobrin, Dumitrache, Marcu**. Aceleași bune aprecieri pentru comportarea lotului avea și trimisul special al ziarului „L'Equipe”, care observa că... „selecționata română a primit numeroase aplauze pentru jocul său plin de subtilități și de culoare...”

În schimb, în a doua partidă, disputată la Lens, comportarea jucătorilor noștri a fost diametral opusă; ei au fost învinși la un scor net (0-3), apărarea evoluind inexact (defecțiune care a oferit adversarului posibilitatea să înscrie de trei ori), iar atacul a arătat multă imprecizie în acțiuni nereușind să concretizeze nici una dintre numeroasele situații de marcarea. Revenind la ultima întâlnire a turneului, de astăzi, de la Nisa, antrenorul **Valentin Stănescu** a comunicat că va alinia pentru începerea următorului unsprezece: **Haidu — Sătmăreanu, Antonescu, Dinu, Delcanu — Dumitru, Nunweiler — Troi, Dobrin, Dumitrache, Marcu**. Jucătorii noștri urmează să sosească miine după-amiază la București.

„CUPA DE VARĂ”

La sfârșitul săptămânii trecute, în mai multe orașe europene, au continuat meciurile din cadrul tradiționalei competiții „Cupa de vară”. În urma rezultatelor înregistrate, clasamentele la zi în cele zece grupe se prezintă astfel:

GRUPA I	
1. HANNOVER	4 3 0 1 7-4 6
2. Den Haag	5 2 2 1 8-6 6
3. Aalborg	4 1 2 1 6-6 4
4. Winterthur	5 0 2 3 3-3 2

GRUPA A II-A	
1. SL. BRATISLAVA	4 3 1 0 4-0 7
2. P.S.V. Eindhoven	4 2 0 2 5-3 4
3. A.I.K. Stockholm	4 1 1 2 3-5 3
4. Duisburg	4 1 0 3 3-7 2

GRUPA A III-A	
1. HERTHA	4 2 1 0 9-5 7
2. Malmö	4 2 1 1 5-5 5
3. Barreiro	4 2 0 2 6-4 4
4. Grasshoppers	4 0 0 4 4-10 0

GRUPA A IV-A	
1. SLAVIA PRAGA	5 2 1 2 5-2 5
2. Norrköping	4 1 2 1 11-8 4
3. Nancy	4 2 0 2 5-8 4
4. F. C. Zürich	3 1 1 1 8-6 3

GRUPA A V-A	
1. EVBNIK	4 3 0 1 11-3 4
2. Orebro	4 3 0 1 12-7 6
3. Voest Linz	3 2 0 1 7-5 4
4. Lugano	5 0 0 5 3-18 0

GRUPA A VI-A	
1. AUST. KLAGENFURT	3 3 0 0 7-2 6
2. Union Teplice	3 2 1 0 8-2 5
3. Djurgården	4 1 1 2 3-9 3
4. Naestved	4 0 0 4 2-7 0

GRUPA A VII-A	
1-2. ST. ETIENNE	4 2 1 1 10-7 5
1-2. Standard Liege	3 2 1 0 8-5 5
3. Feyenoord	2 2 0 0 7-3 4
4. Schalke 04	5 0 0 5 6-14 0

GRUPA A VIII-A	
1. WISLA CRACOVIA	4 2 1 1 9-5 5
2. Wacker Innsbruck	4 2 0 2 9-11 4
3. Kickers Offenbach	4 1 2 1 8-8 4
4. B.K. 1903 Copenhagen	4 1 1 2 5-11 3

GRUPA A IX-A	
1. A. C. NITRA	4 3 1 0 12-5 7
2. B. K. Velle	4 2 0 2 9-7 4
3. Eintracht Braunsch.	3 1 1 1 3-4 3
4. F. C. Amsterdam	3 0 0 3 1-12 0

GRUPA A X-A	
1. OSTERS I.F.	4 4 0 0 14-3 8
2. Austria Salzburg	5 3 0 2 15-10 6
3. Polonia Bytom	5 2 0 3 10-13 4
4. Nykøbing	4 0 0 4 3-16 0

SUEZIA: ÎN DISCUȚIE

„EXPORTUL” DE JUCĂTORI...

În clipa în care fotbalul suedez a izbutit o surprinzătoare — dar meritată — calificare la C.M. din 1974, în dauna unor echipe redutabile, ca acelea ale Ungariei și Austriei, spiritul de competiție al vicecampionilor mondiali din 1958 pare să se fi trezit după o lungă perioadă de stranie auto-mulțumire, interval în care fotbalul autohton a făcut o figură dintre cele mai palide la „bursa” marii performanțe.

Recent, mai multe ziare care apar la Stockholm și Göteborg au publicat ample articole despre neajunsurile pe care „exportul” de jucători l-a adus progresului acestui sport în Suedia, cerind — unele în mod fățiș, altele mai voalat — o intervenție cu mai decît a autorităților pentru a pune capăt exodului de fotbaliști și a asigura astfel cadrul moral necesar pentru o reabilitare a fotbalului „celor trei coroane” la viitoarea ediție a campionatelor lumii.

Astfel, „Göteborg Posten” a publicat o fotografie tristă a

fotbolului idol al stadioanelor suedeze și — mai ales — nădărușilor, Lennert „Nack” Skoglund, unul din fâuritorii medaliilor de bronz din 1962, jucător care s-a înapoiat în Suedia după mulți ani de carieră la Internazionale Milano, perioadă în care — susține comentariul aceluiași ziar — jucătorul suedez a căzut sub nefasta influență a alcoolului și narcoticelelor.

Folosindu-se de exemplele oarecum similare ale altor glorii de altădată, ajunse astăzi să trăiască în condiții materiale precare după prelungi stagii în străinătate (Gustavsson, Green, Simonsson etc.), ziarul din Göteborg trage un serios semnal de alarmă, socotind că principala măsură capabilă să însănătoșească fotbalul suedez — și să-i confere totodată o șansă pe plan internațional — este interzicerea plecării peste graniță a jucătorilor, exod din care suferă nu numai fotbalul în general, ci și pină la urmă — vezi cazurile citate — jucătorii înșiși.

VA APELA HELMUTH SCHÖN LA JUCĂTORII DE PESTE GRANIȚĂ?

Fie ei fotbaliști cu un prestigiu consolidat, fie mai puțin afirmați sau recunoscuți ca valori, numeroși jucători din Bundesliga au fost recoltați de manageri de peste hotare, din Olanda, Italia, Franța, Elveția și alte țări. În diferite formații din țările citate s-au afirmat ca incontestabile va-

lori sportivi ca **Horst BLANKENBURG** (Ajax Amsterdam), **Helmuth HALLER** (Juventus Torino), **Karl-Heinz SCHNELLINGER** (A.C. Milan), **Eric MAAS** (Nantes), după cum alții de abia acum se află la începutul carierei.

De pildă, recent, presa elvețiană a elogiat tot mai mult comportarea lui **Ottmar HITZFELD**, care a fost unul dintre principalii fâuritori ai victoriei lui F.C. Basel în campionatul Tărilor Cantonele, Transferat nu de mult din R.F. Germania, Hitzfeld s-a remarcat ca un veritabil „vinător al porții” atrăgînd de abia acum atenția specialiștilor din țara sa, specialiști ce pînă acum nu-l văzuseră. Într-un articol apărut în revista „Kicker”, publicistul **Heinz Wiskow**, atrage atenția asupra acestui talent, sugerînd introducerea lui în atacul reprezentativei vest-germane. De altfel, jocurile cu Argentina, Iugoslavia și Brazilia, ale campionilor Europei, meciuri care au reprezentat tot atîtea înfrîngerii, au subliniat carențele existente în special în atac.

Iată de ce tot mai multe voci aduc în discuție necesitatea unei infuzii de nume noi, iată de ce în rîndurile specialiștilor vest-germani se vorbește tot mai mult despre cei plecați ca despre niște jucători la care reprezentativa nu poate renunța: „O dată cu cazul Netzer, se pare că va cădea bariera ce se opune pătrunderii în echipa națională a unor jucători plecați din țară, peste hotare. Se pare că a venit timpul lui **Blankenburg** și **Hitzfeld**”, arată **Heinz Wiskow** într-un articol recent.

Mai rămîne o singură barieră de trecut: conservatorismul unor idei ale selecționerului vest-german. De altfel, **Blankenburg** are speranțe îndreptățite din ziua în care **Helmuth Schön** i-a spus: „**Horst**, gîndește-te la **Weltmeisterschaft!**”. Ce se va întîmpla însă cu **Hitzfeld**? Dar cu **Netzer**, al cărui contract cu Real Madrid prevede prezența sa în doar cinci meciuri amicale ale reprezentativei campioanei Europei?

PELE:

„ITALIA, R.F.G., BRAZILIA ȘI ANGLIA, FAVORITELE MELE LA WELTMEISTERSCHAFT”

Pele continuă să fie în centrul lumii fotbalistice, chiar dacă nu mai joacă — sau poate tocmai de aceea — în reprezentativa care a cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet”, și chiar dacă echipa din care face parte, Santos — încă cea mai cîntată formație de club pe scară mondială — nu joacă deloc un rol de frunte în campionatul Braziliei.

Recent, Santos a efectuat un lung turneu în America de Nord. Cu acest prilej, Pele a făcut din nou dovada calităților sale, înscriind 15 goluri în cele 10 partide susținute de Santos (toate câștigate) și ajungînd astfel la totalul general de 1260 goluri marcate în cariera sa. În ciuda celor 32 de ani, Pele a demonstrat o formă excelentă, ceea ce justifică cererea studenților din Brazilia și Rio de Janeiro ca el să fie prezent anul viitor, la Weltmeisterschaft, în echipa națională. De pildă, în ultimul meci al turneului, cel cu Baltimore Boys, Pele a marcat un gol direct din corner, a transformat un penalty, a dat paza decisivă la cel de al treilea gol și, timp de aproape zece minute, l-a înlocuit — cu succes — pe **Claudio**, portarul echipei sale, accidentat! Este pentru a patra oară în cariera sa cînd Pele apare în postura de ultim apărător. De fiecare dată n-a primit nici un gol.

Revenit în patrie, cu prilejul primei etape a campionatului Braziliei, care se dispută într-o singură serie, Santos a fost programată să joace în localitatea Fortaleza, aflată în nordul țării, pentru a înfrîni formația locală Ceara. Jocul a fost așteptat cu un interes extraordinar, nu pentru că echipa din Fortaleza ar fi putut da o replică foarte tare, ci pentru că Pele disputa cu acea ocazie cel de-al 1000-lea meci sub culorile lui Santos. În cei 16 ani de cînd le poartă, Pele a marcat pentru echipa sa 1014 goluri, adică ceva mai mult de un punct pe meci, ceea ce spune foarte mult pentru un atacant.

Cu prilejul turneului din S.U.A., Pele a fost, firește, și ținta ziaristilor. Iată cîteva răspunsuri la întrebările unui reporter de la influentul ziar Washington Post: — Veți fi prezent la turneul final de anul viitor?

— Desigur! Dar... în calitate de ziarist, ceea ce îmi face o plăcere deosebită. Și vă asigur că voi fi imparțial.

— Credeam că veți fi prezent în naționala Braziliei...

— Eu mai de mult am spus audio marelui fotbal, mulțumindu-mă a juca numai la Santos. În plus, peste cel mult un an voi înceia orice activitate, chiar și la Santos. Dar pentru a-mi păstra prospețimea fizică mă voi ocupa de o grupă de școlari, pe care îi voi învăța să joace fotbal.

— Vă încearcă nostalgia marilor meciuri jucate, a anilor scurși?

— Desigur, după atîtea și atîtea partide disputate la cea mai înaltă tensiune, în compania celor mai buni jucători ai lumii, a celor mai bune echipe din lume.

— Dar așa cum v-am văzut eu pe teren, sint sigur că veți putea juca excelent chiar și la 50 de ani.

Pele ride, apoi răspunde: „Dacă tinerețea ar fi veșnică... Cu toate

Una dintre cele mai recente fotografii ale lui Pele, făcută cu prilejul unui meci susținut de echipa sa, Santos, la Los Angeles. În imagine Pele își dispută balonul cu internaționalul mexican Pena

astea, chiar și acum, la 32 de ani, mă antrenez de două ori, și asta în fiecare zi. Sint 20 de ani de cînd port nr. 10 pe spate și trebuie să mă prezint de fiecare dată la înălțimea acestei cifre care simbolizează perfecțiunea”.

— Ce credeți că va face naționala Braziliei la München?

— În afara mea vor mai fi patru mari absenți în echipă: **Tostao, Carlos Alberto, Marinho** și **Gerson**. Dar cred că Brazilia va putea repera succesul din Mexic pentru că are și alți jucători valoroși, ca de pildă **Rivelino, Leivinha, Valdomiro, Jairzinho** și alții. Într-o echipă nu contează atît numele celor care o alcătuiesc, cît ansamblul lor.

— Care sint favoritele dv. pentru viitorul campionat mondial?

— Italia, R. F. Germania, Brazilia și Anglia, dar să nu neglijăm Olanda.

— În fine, vreți să-l descrieți pe Pele? Nu Pele fotbalistul, ci Pele ca tată, soț, cetățean.

— Eu sint un fel de doctor Jack: pe terenul de fotbal, mult diferit de cel de acasă. Pe stadion sint foarte nervos, excitat de mingea, chiar dacă nu o demonstrez. În schimb, acasă sint omul cel mai liniștit din lume. Îmi plac natura, copiii, prietenii, viața liniștită. Acesta este Pele. Sinteti mulțumit?

— Da, și vă mulțumesc foarte mult.

Și reportajul apărut în Washington Post se încheie astfel: „Marele jucător s-a îndreptat apoi spre camera sa din hotel, pătî de poliști care abia au reușit să-l smulgă din mulțimea admiratorilor”.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **LEEDS UNITED GRAV SANȚIONATĂ DE FEDERAȚIA ENGLEZĂ.** Cunoscuta echipă Leeds United a fost sancționată cu pedepsea financiară maximă prevăzută de regulament pentru atitudinea general nesportivă a jucătorilor săi în sezonul trecut. Clubul din Leeds fusese avertizat de două ori în cursul sezonului. Decizia forului din Londra a fost grăbită de atitudinea din finala cu A.C. Milan. „Deși arbitrajul nu a fost la înălțime, se spune în comunicatul federației, jucătorii lui Leeds, reprezentanți ai sportului nostru într-o mare finală, nu aveau voie să se dedea la manifestări în afara spiritului sportivității”. Mai departe, comunicatul arată că — în situația în care comportarea de ansamblu a echipei nu se va îmbunătăți — se vor dicta sancțiuni și mai grave. De notat că în cursul sezonului trecut, Leeds a avut doi jucători eliminați și 40 de avertismente dictate de arbitri. Pentru sezonul următor, șase jucători (printre care **Bremner, Giles, Clarke**) sint pasibili de suspendări deoarece au punctajul infracțiunilor la limita pedepsei prin eliminarea temporară din campionat.

● **SELECȚIONERUL PAULO AMARAL, DEMIS.** Antrenorul brazilian **Paulo Amaral**, care funcționa ca director tehnic al selecționatelor Paraguayului, a fost suspendat de federație din această funcție, în urma unui conflict cu jucătorii. Pregătirile selecționatelor paraguayene sint conduse acum de antrenorul secund, **Anibal Diaz**. Vă amintim că echipa Paraguayului face parte din aceeași serie a preliminarilor cu echipele Boliviei și Argentinei.

● **MÜLLER NU PLEACĂ LA BARCELONA.** Deși foarte avansate, tratativele dintre C.F. Barcelona și Bayern München, pentru transferarea lui **Gerd Müller** la clubul spaniol, s-au întrerupt. Müller a anunțat că renunță la acest transfer deoarece dorește să rămînă la dispoziția clubului său pentru „Cupa campionilor europeni” și a echipei naționale pentru turneul final al C.M. de la anul.

● **„CUPA INTERCONTINENTALĂ” NU SE ATRIBUIE ANUL ACESTĂ.** U.E.F.A. a precizat că a ajuns la un total acord cu Uniunea de fotbal sudamericană în sensul că, anul acesta, fața de refuzul lui Ajax și, mai apoi, al lui Juventus de a disputa finala intercontinentală, trofeul să nu mai fie pus în joc. Prețiozitatea a devenit necesară în urma solicitării lui Independiente Buenos Aires ca să se organizeze o finală cu finalista din anul acesta a „Cupei campionilor Americii de Sud”, și astfel trofeul să treacă, în continentul sud-american. Forul european a comunicat că finala va fi reluată anul viitor în situația în care campioanele de club ale Europei și Americii de Sud se vor declara de acord să dispute partidele tur-retur pentru atribuirea trofeului. Pînă atîunci, „Cupa intercontinentală” rămîne în vitrina de trofee a lui Ajax Amsterdam.